

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Сьогодні — День рятівника

Звичайна робота в незвичайних умовах

▶ СТОР. 4

Акція

Велорозмітки малюють волонтери

▶ СТОР. 10

Спорт

Відбулися одразу три чемпіонати

▶ СТОР. 16

№ 177 (5927) СЕРЕДА, 17 ВЕРЕСНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами–членами, з іншої сторони

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Угоду про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, вчинену у частині політичних положень (преамбула, стаття 1, розділи I, II, VII) 21 березня 2014 року в м. Брюсселі та у частині торговельно-економічних і галузевих положень (розділи III, IV, V, VI) 27 червня 2014 року в м. Брюсселі, яка набирає чинності в перший день другого місяця, що настає після дати здачі на зберігання до Генерального секретаріату Ради Європейського Союзу останньої ратифікаційної грамоти або останнього документа про затвердження Угоди, ратифікувати з такою заявою:

«Зобов'язання України, які випливають із статті 8 Угоди, щодо ратифікації Римського статуту Міжнародного кримінального суду 1998 року будуть виконані після внесення відповідних змін до Конституції України».

2. До набрання чинності Угодою тимчасово її застосовувати у порядку, передбаченому статтею 486 Угоди.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
16 вересня 2014 року.
№ 1678-VII.

Ми визначили свій цивілізаційний вибір

Парламентська хроніка
Ранкове засідання 16 вересня

Верховна Рада та Європейський парламент синхронно ратифікували угоду про асоціацію. Цей день, поза сумнівом, увійде в історію не лише України, а й усієї Європи та навіть світу. Свою дорогу до європейського співтовариства та європейських цінностей уже пройшов не один народ, у тому числі й пострадянські держави. Однак український шлях до Європи виявився найскладнішим, найпатріотичнішим і, на жаль, скроплений кров'ю.

За ратифікацію угоди про асоціацію між Україною та ЄС проголосували 355 народних депутатів, проти — 0. Європейський парламент (535 голосів «за»). Українські парламентарії заспівали Гімн України, а європарламентарії стоячи аплодували цьому. Голова Верховної Ради Олександр Турчинов підписав закон про ратифікацію угоди, який одразу скріпив своїм підписом Президент України Петро Порошенко. «Ми завершили процедуру, і з 1 листопада угода вступає в силу, — сказав Петро Порошенко. — Це справжній прорив України». Одразу після ратифікації угоди про асоціацію депутати також проголосували за заяву Верховної Ради «Про європейський вибір України».

16 вересня 2014. Верховна Рада України. 13 годин 17 хвилин 42 секунди.

16 вересня 2014. Європарламент. 12 годин 17 хвилин 42 секунди. (13 год. 17 хв. 42 сек. за київським часом).

▶ СТОР. 2

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА та з сайту Європарламенту.

ПОДІЇ

Ще крок до безвізового режиму

До Києва прибула перша місія експертів з Євросоюзу, які протягом десяти днів оцінюватимуть стан імплементації плану дій щодо лібералізації візового режиму з Україною. Нагадаємо, 20 серпня Кабінет Міністрів України на засіданні затвердив програму переходу до другої фази цього плану. Раніше глава представництва ЄС в Україні Ян Томбінський заявляв, що безвізовий режим може бути введений вже до кінця року, утім, усе залежатиме від того, наскільки ефективно Київ впроваджуватиме ухвалені під час першої фази плану закони та зміни. До речі, сусідня Молдова вже отримала спрощений візовий режим з ЄС. Ті громадяни цієї країни, які мають біометричні паспорти, вже зараз можуть подорожувати до країн ЄС, не оформлюючи жодних дозвільних документів.

Жодних питань щодо легітимності не має виникати

Які будуть основні ризики перегонів в умовах воєнно-політичної нестабільності, розповіли експерти Громадянської мережі «ОПОРА». За їхніми прогнозами, станом на сьогодні майже половина виборців Донецької та Луганської областей не зможуть узяти участь у голосуванні, оскільки перебувають на території, підконтрольній бойовикам.

«На сьогодні голосування може відбутися в усіх населених пунктах 8 із 21 виборчого округу Донецької області. У цих стабільних округах проживають орієнтовно 38 відсотків виборців», — зауважив аналітик «ОПОРИ» Олександр Клюжев.

▶ СТОР. 3

КОРОТКО

■ Київська міська держадміністрація має намір перенести місце проведення новорічних та різдвяних свят з Майдану Незалежності та вулиці Хрещатик на Софійську площу, де буде встановлено головну ялинку країни. **Як повідомили у пресслужбі КМДА**, там розмістять ярмаркові будиночки, сцену, а на території Національного заповідника «Софія Київська» резиденцію Святого Миколая.

■ В Одесі відсвяткували 120-річчя від дня народження письменника Ісака Бабеля. Біля його пам'ятника, в рамках літературно-музичного свята «Шолом, Ісак Бабель» відбувся концерт, **повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Шість українських університетів увійшли до світового рейтингу QS World University Rankings *(Урядовий портал)*

Ми визначили свій цивілізаційний вибір

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 16 вересня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

А розвивалися події в парламенті так. Зранку відбулося закрите пленарне засідання — народні обранці мали заслухати за зачиненими дверима керівників силових відомств про ситуацію у зоні АТО та прийняти два президентські закони, які передбачалися мінськими домовленостями від 5 вересня та мирним планом Президента — про особливий статус територій Донбасу, які перебувають у зоні АТО, та про амністію. Журналістів не пускали ані до ложі преси, ані до парламентських кулуарів, тож за подіями у сесійній залі доводилося стежити з соціальних мереж, куди активно дописують деякі депутати.

Спочатку народні обранці не підтримали проведення засідання парламенту в закритому режимі — за таке рішення, за інформацією офіційного сайту Верховної Ради, проголосував лише 121 депутат. Депутат від «Свободи» Юрій Сиротюк пояснив у Фейсбуці: «Такі важливі законопроекти мають розглядатися у відкритому режимі, щоб це бачили самі люди». Водночас депутат від «Батьківщини» Олександр Бригинець на своїй сторінці у ФБ висловив іншу думку: «Депутати не хочуть почути правду про стан справ в АТО на закритому засіданні, а на відкритому говорити про речі, які є державною таємницею, не можна...»

Лідери фракцій пішли радитися з Головою Верховної Ради Олександром Турчиновим.

О 12-й годині депутати таки проголосували за проведення закритого засідання. Юрій Дерев'янко виклав у ФБ фото електронного табло у сесійній залі з результатами голосування: 265 «за». До парламенту прибули Президент України Петро Порошенко і Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк.

Народні депутати підтримали два президентські законопроекти — №5081 «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» та №5082 «Про недопущення переслідування та покарання осіб— учасників подій на території Донецької та Луганської областей». Особливий статус і особливий порядок самоврядування на Донбасі пропонується встановити на три роки, провести місцеві вибори у цьому регіоні, а новообрані місцеві ради не можуть бути розпущені протягом трьох років. Окрім того, у законопроекті є гарантовані захищені статті фінансування Донбасу, які не можуть бути урізані при секвестрі бюджету. Також буде надано гарантії недопущення кримінального переслідування учасників подій на території Донецької та Луганської областей. Однак під амністію не потраплять злочинці, які підпадають під статті Кримінального кодексу, — вчинили вбивства, тероризм, мародерство, знущання над загиблими та інші тяжкі злочини.

О 12.30 для журналістів нарешті відчинили двері «ложі преси» і парламент продовжив роботу у відкритому режимі з прямою трансляцією. Депутати перейшли до розгляду проекту закону про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною та Євросоюзом.

Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов заявив, що ця угода, безумовно, змінить історію України. Адже вперше в історії континенту мільйони людей постали на боротьбу з готовністю віддати своє життя за право жити в європейській спільноті, стати на захист верховенства права, миру і стабільності.

Міністр закордонних справ України Павло Клімкін, представляючи з трибуни проект Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, наголосив: ще ніколи в історії України та ЄС не було документа про асоціацію, сплаченого такою високою ціною, і документа, який би мав такий визначальний вплив у Європі. Міністр подякував усім політикам, дипломатам і експертам за роботу над угодою, яка є моделлю реформ, які потрібні Україні, і які здійснюватимуться разом із ЄС. «У світлі принесених за угоду жертв, це не просто текст, а світло для всіх українців, — сказав Клімкін. — Європа для України — це рух уперед, це рух до майбутнього, постраждянський простір — це частина нашого минулого, а Європа — це наше майбутнє».

Під час обговорення всі лідери фракцій виступили одностайно «за» ратифікацію угоди. **Лідер «Свободи» Олег Тягнибок** назвав угоду «важливим кроком до звільнення України від економічних та політичних пут Москви», а також до модернізації всіх сфер життя і суспільства, до підвищення якості життя, до зростання економіки. Водночас він висловився проти будь-яких консультацій із Росією.

Анатолій Кінах (ДГ «Економічний розвиток») застеріг: ратифікація угоди не повинна бути очікуванням дива, адже перед Україною постає дуже багато домашніх завдань, багато волі та ресурсів має бути спрямовано на те, щоб Україна не зійшла з європейського шляху, могла захищати свої національні та економічні інтереси. Парламентарій закликав уряд якнайшвидше затвердити національну програму імплементації угоди про асоціацію.

Підтримати ратифікацію угоди про асоціацію вирішила навіть фракція Партії регіонів. Про це поінформував **депутат від ПР Борис Колесніков**. «В Україні зараз ситуація така, як після Другої світової війни», -сказав він і закликав європейську спільноту це врахувати.

Цивілізаційним вибором України назвав ратифікацію Угоди про асоціацію **Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк**. «Ми виправляємо помилку, допущену 350 років тому, — сказав він. — Україна — це Європа, і так сказав, і зробив український народ. Під угодою стоїть підпис всієї України».

О 13-й годині в режимі прямого телемосту між Верховною Радою та Європарламентом розпочалася синхронна одночасна ратифікація Угоди про асоціацію. Українські та європейські парламентарії привітали один одного бурхливими оплесками. **Президент Європарламенту Мартін Шульц** зауважив, що ще три місяці тому ніхто не міг подумати, що кордони Європи можуть бути пересунуті насильно і що Україна опиниться перед такою загрозою, що превалюватиме той, хто має більшу силу. Президент Європарламенту визнав, що в Європі розв'язалася війна. «Війна розв'язалася в Європі, і те, що відбувається в Україні, торкається всіх нас», — сказав М. Шульц.

Президент України Петро Порошенко, звертаючись до співвітчизників та європейських парламентаріїв українською та англійською мовами, подякував за оплески та підтримку України та ЄС, хто був причетний до цього процесу — від політиків і науковців до рядових громадян, які рішуче підтримували європейський курс. Глава держави зазначив, що атмосфера у залі Верховної Ради нагадує атмосферу 1991 року, коли ми здобули Незалежність. Він наголосив, що євроінтеграція стала українською національною ідеєю, а Небесна Сотня і 882 відважні українські воїни склали голову не лише за Україну, а за те, щоб ми посіли належне місце серед європейських народів.

У своєму виступі глава держави також підкреслив, що синхронна ратифікація угоди буде святом не лише України, а всієї об'єднаної Європи, бо без України об'єднаної Європи немає. При цьому він відзначив, що, незважаючи на шалений тиск, в Угоді про асоціацію не змінено жодного слова, крапки чи коми.

Президент запевнив, що одразу в сесійній залі підпише угоду і доручив українському уряду вже завтра затвердити план виконання угоди і розпочати втілювати його у життя. Найближчим часом, заявив Порошенко, буде презентовано Національний план реформ «Стратегія-2020», і ці реформи передбачатимуть потужну «антикорупційну операцію». Президент звернувся до парламенту з вимогою вже сьогодні ухвалити закон про Антикорупційне бюро.

Звертаючись до депутатів, Петро Порошенко закликав «не перетягувати ковдру»: «Немає в нас ковдри, яку кожний тягне на себе. Це — відповідальність Президента, уряду, парламенту. Тільки тоді, коли ми будемо діяти об'єднано і ефективно, ми досягнемо перемоги. Якщо хтось спробує відкрити внутрішній фронт — це буде проти України, і ні я, ні уряд, ні Верховна Рада цього не дасть зробити».

Насамкінець Президент процитував українського письменника Миколу Хвильового: «Ми розуміємо Європу, як психологічну категорію, яка виводить нас на великий тракт прогресу».

Одразу після ратифікації Угоди про асоціацію депутати проголосували за заяву Верховної Ради «Про європейський вибір України» (289 — «за»). У ній український парламент висловив наміри подати заявку на членство в ЄС за умови дотримання нашою державою принципів демократії, поваги до фундаментальних свобод, прав людини та забезпечення верховенства права. У заяві визнано кінцеву мету України — набуття повноправного членства в Євросоюзі.

Опісля народні обранці перейшли до розгляду за скороченою процедурою низки антикорупційних законопроектів, голосування за які було перенесено на вечірнє пленарне засідання.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА та з сайту Європарламенту.

Президент України Петро ПОРОШЕНКО:

— З часів Другої світової жодна нація за право бути європейцями не платила такої високої ціни. Хто зараз після цього наважиться зачинити двері перед Україною?

Голова Верховної Ради України Олександр ТУРЧИНОВ:

— Ратифікація угоди — це перший вагомий крок до інтеграції України до європейських цінностей. Саме так Україна, як європейська держава, поділяє цінності демократії та верховенства права, підкреслює свій суверенний вибір на користь майбутнього членства в ЄС.

Прем'єр-міністр України Арсеній ЯЦЕНЮК:

— Прикро, що ця угода скріплена кров'ю. Але такий вибір, така плата за свободу, демократію і незалежність. Підписання угоди і її ратифікація — це тільки перший крок, початок великого європейського шляху, а результативність залежить тільки від нашої волі.

Президент Європарламенту Мартін ШУЛЬЦ:

— Європарламент завжди захищав територіальну цілісність України і продовжуватиме це робити для того, щоб мрії людей України, мрії людей, які боролися на Майдані, могли стати реальністю і матеріалізуватися.

Верховна Рада України прийняла Постанову «Про Заяву Верховної Ради України «Про європейський вибір України»

У Заяві зазначається: «В історії новітньої доби України відбулася знаменна подія — українським парламентом зроблено визначальний крок у напрямку європейської інтеграції.

Подолавши 23 роки вагань і невизначеності, пройшовши важкі випробування, протистояння жорсткій агресії, український народ виборов право жити у вільній демократичній країні. Лише в союзі рівних, незалежних, заможних, демократичних і правових європейських держав можна набути такий статус.

Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом надає таку унікальну можливість. Її ратифікація дозволяє розпочати всебічне реформування країни на основі європейських стандартів та цінностей. Ми розуміємо, що це буде важкий шлях, але ми не бачимо альтернативи для нашої країни.

Наразі всі гілки влади демонструють єдність у баченні європейської перспективи України, — і не в останню чергу завдячуючи фактору зовнішнього тиску, відверто спрямованого на відступ нашої держави від її доленосного вибору. Той, хто його чинить, має усвідомити, що чим потужніше буде цей тиск, тим потужнішим буде йому опір і тим згуртованішим ставатиме народ України у боротьбі за вибір свого майбутнього. Адже прагнення до більш високого ступеня цивілізаційного розвитку, основу якого становлять демократія і громадянське суспільство, є невід'ємною складовою стратегічного розвитку нашої країни.

Верховна Рада України як єдиний орган законодавчої влади, що втілює волю своїх виборців, заявляє, що, ратифікувавши Угоду про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Україна як європейська держава, яка поділяє спільні цінності демократії та верховенства права, підкреслює свій суверенний вибір на користь майбутнього членства в Європейському Союзі відповідно до статті 49 Договору про Європейський Союз.

У зв'язку з цим українські парламентарії наголошують, що ратифікована Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом розглядається Україною як інструмент всебічної підготовки для досягнення цієї мети.

Верховна Рада України розглядає ратифікацію Угоди про асоціацію не лише як стимулюючий фактор для здійснення подальших реформ в Україні, але як черговий крок на шляху до досягнення кінцевої мети європейської інтеграції — набуття повноправного членства в Європейському Союзі.

Вибір України щодо європейського майбутнього рішучий і остаточний.

І ніхто не змусить нашу країну змінити вектор руху по цьому шляху».

Друкується за сайтом rada.gov.ua

ФОТОФАКТ

Представники політичних партій «Свобода», «Воля» та «Правий сектор» пікетували Верховну Раду України з вимогою ухвалити так звані люстраційні закони.

Фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Вибори

Жодних питань щодо легітимності не має виникати

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Водночас він додав, що у трьох округах Донецької області зберігається невизначена ситуація. Тобто навколо населених пунктів, які входять до їх складу, або відбуваються бойові дії, або частина території перебуває під контролем незаконних збройних формувань.

«У таких невизначених округах проживають орієнтовно 15 відсотків виборців регіону. Можливість голосування там насамперед залежить від тривалості збереження режиму припинення вогню», — сказав О. Клюжев.

Що стосується Луганської області, то тут станом на сьогодні вибори можна провести лише в одному окрузі. «У цьому окрузі із центром у Сватовому орієнтовно проживають не більш як дев'ять відсотків виборців. Водночас у п'яти округах, що охоплюють 44 відсотки виборців Луганської області, голосування може відбутися на частині дільниць. Усе залежатиме від військової ситуації», — наголосив аналітик. Крім того, він додав, що майже 47 відсотків виборців зареєстровано в п'яти округах, які повністю контролюються бойовиками.

Та навіть за таких умов вибори вважатимуться легітимними, наголосила координатор виборчих і парламентських програм Громадянської мережі «ОПОРА» Ольга Айвазовська.

«Відповідно до статті 82 Конституції України Верховна Рада є дієздатною за умови обрання двох третин від конституційного складу. Відповідно, якщо за результатами голосування буде обрано щонайменше 301 народний депутат, жодних питань щодо легітимності виборів, незважаючи на відсутність голосування в окремих округах Донецької, Луганської областей або АР Крим, не може бути», — наголосила вона.

Щоправда, О. Айвазовська не виключила, що цією темою спекулюватимуть суб'єкти виборчого процесу та політики протягом усієї кампанії. «Але суспільство має розуміти: в нас діє Основний Закон, який чітко визначає, що таке легітимна Верховна Рада України», — констатувала координатор.

Олена РОМАШКІНА.

«ОПОРА» встановила дрібні порушення

Окружні виборчі комісії (ОВК) із проведення позачергових виборів народних депутатів на Рівненщині склали присягу та приступили до виконання своїх повноважень.

Проте початок їх роботи не обійшовся без дрібних порушень, а також зауважень із боку спостерігачів Громадянської мережі «ОПОРА». Серед таких активісти називають те, що частина членів ОВК не були присутні на першому засіданні, а тому не змогли скласти присягу. У найменшому складі зібралась ОВК одномандатного виборчого округу №156 із центром у місті Сарни (Сарненський, Березнівський, Костопільський райони): із вісімнадцяти членів комісії присягу склали лише одинадцятеро присутніх. Своє перше установче засідання ОВК одномандатного виборчого округу №154 із центром у місті Дубно (Здолбунівський, Демидівський, Дубенський, Млинівський, Радивилівський райони) провела без голови та заступника. Остання (Олена Парфенюк, представниця партії «Україна майбутнього») повідомила телефоном, що відмовляється виконувати повноваження заступника голови. Відмовляється брати участь у роботі комісії і секретар Тетяна Солтис, представниця політичної партії «Народно-трудовий союз України». За її словами, невдовзі вона писатиме заяву про складання своїх повноважень.

Спостерігачі «ОПОРИ» також виявили факти, коли кандидатури окремих членів ОВК №154 та №153 подано від одних партій, тоді як насправді вони представляють зовсім інші. На думку Громадянської мережі «ОПОРА», це може свідчити про використання технології введення в склад ОВК представників «технічних» партій із метою посилення власного впливу в комісіях. Найбільше ця технологія була застосована на виборах до Верховної Ради України у 2012 році, сказав координатор спостереження за позачерговими виборами народних депутатів України у Рівненській області Анатолій Бондарчук.

В ОВК 152-го округу є проблеми з приміщенням, про що повідомила голова комісії Наталія Нагорна. Приміщення, яке пропонує для роботи ОВК Рівненська міська рада, на її думку, не відремонтоване і не відповідає вимогам ЦВК.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

ОСОБЛИВОСТІ КАМПАНІЇ

Свобода слова за гроші і засилля «джинси»

Така особливість нинішньої виборчої кампанії

Про це голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації, радник Президента Микола Томенко сказав на прес-конференції.

Він зауважив, що фактично парламентська виборча кампанія стартувала 15 вересня — за 40 днів до виборів.

Говорячи про особливості висвітлення цієї кампанії засобами масової інформації, Микола Томенко зазначив: її головною відмінністю є те, що в медіа не буде традиційної для часів президентства Януковича проблеми максимального представлення позиції влади і мінімального — опозиції, тим паче радикальної.

«Сьогодні навпаки: ЗМІ борються за будь-кого, хто платить гроші, і готові розмістити інформацію на будь-яких умовах, в тому числі навіть порушуючи чинне законодавство», — зауважив Микола Томенко.

На його переконання, така «свобода слова за гроші» є так само небезпечною, оскільки формує фальшивий образ тих чи інших політичних партій.

Микола Томенко закликав ЗМІ, навіть з огляду на непросту соціально-економічну ситуацію, не забувати про закон та суспільну відповідальність.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Привіз землякам нагороди і провізію

Народний депутат України від ВО «Свобода» **Юрій Бублик** відвідав полтавських свободівців, які у складі батальйону «Азов» захищають Маріуполь і весь південний схід нашої держави. За дорученням голови партії Олега Тягнибока він вручив хлопцям найвищу нагороду «Свободи» — золоту відзнаку «За хоробрість».

Полтавські свободівці Андрій Бугрій, Юліан Матвійчук, Андрій Олефіренко та Сергій Химич удостоєні високої нагороди за геройчні приклади бойової мужності, продемонстровані ними під час служби в батальйоні «Азов». Також народний депутат привіз землякам та їхнім бойовим побратимам провізію.

«У «Свободи» є добра традиція не забувати жодного звершення свого побратима і вшановувати вчинки, гідні наслідування. Ми всі в боргу перед цими хлопцями, що мужньо захищають південно-східні кордони України. Упевнений, що вони будуть прикладом для всіх бійців, здобудуть перемогу і повернуться живими-здоровими додому розбудовувати Україну», — заявив Юрій Бублик, **повідомляє прес-служба ВО «Свобода»**.

Діти написали багато теплих слів нашим військовим

Діти, які приїхали до Києва на реабілітацію зі східних регіонів країни, долучилися до акції «Україна: війна, мир та любов!». Вони малювали та писали щирі й теплі листи українським солдатам. Послання буде передано військовим Громадською спілкою «Рада громадських ініціатив».

Потім завдяки народному депутату **Денису Дзензерському** та за сприяння всеукраїнської благодійної організації «ВО «Крила» і благодійного фонду «Я вірю в Україну» дітлахи відвідали Київський муніципальний академічний театр опери і балету, де подивилися балет-феєрію П. Чайковського «Спляча красуня».

«День видався дуже насиченим та сповненим емоцій. Обличчя дітей світилися усмішками. Маленькі глядачі були в захваті від вистави і залишили подяку у книзі відгуків», — **поділилася голова правління ВБО «ВО «Крила» Ярослава Токар.**

Сьогодні — День рятівника

Знешкоджують смертоносний засів «Градів» та «Ураганів»

Протягом місяця піротехніки управління ДСНС у Житомирській області перебували у Слов'янську. У складі зведеного загону вони шукали вибухонебезпечні предмети на території місцевої ТЕС.

— Перше враження від Слов'янська — це страх, — згадує сапер Сергій Курінний. — Цілковита розруха, людей на вулицях майже не було, магазини зачинені... Від такої тиші й пустки було лячно. Та все-таки приємно, що, коли ми від'їжджали додому, в Слов'янськ масово поверталися місцеві жителі.

Кілька днів заснути було дуже важко. За вікном лунали постріли. Житомирські піротехніки жили на другому поверсі гуртожитку, тож у будь-який момент хтось міг кинути у вікно гранату. Та свій страх вони тримали в собі. Коли телефонували додому — ані слова про це.

Слов'янська ТЕС займає майже сто гектарів. Щодня з восьмої до сімнадцятої години піротехніки уважно обстежували кожен сантиметр території. Зведений загін за 30 днів знищив близько двох сотень боєприпасів. І це лише на території ТЕС.

— Є така статистика: кожна третя «міनометка» не вибухає. Щоб запобігти лиху, їх треба знайти і знешкодити, — каже Сергій Курінний. — Майже всі вибухонебезпечні предмети, які ми виявляли на території теплоелектростанції, в нашій повсякденній діяльності не зустрічаються, адже на Житомирщині маємо справу переважно з тим, що залишилося після Другої світової війни. А в Слов'янську знаходили здебільшого боєприпаси установок «Ураган», «Град», а також мінометні міни самохідної установки «Нона». Я вважаю, що в найближчі роки на цій території буде знайдено ще не один вибухонебезпечний предмет. Як відомо, на початку весни, коли розтає сніг, земля активно виштовхує все. Тому в майбутньому необхідне буде регулярне планове очищення цієї території.

Сьогодні п'ятеро житомирських піротехніків знову знешкоджують вибухонебезпечні знахідки, але вже на рідній території.

Павло ФРАНЧУК,
працівник прес-служби управління ДСНС України в Житомирській області.

Звичайна робота в незвичайних умовах

Кожен із цих чоловіків має достатній професійний досвід і до кожного з них небезпека вже не раз підходила так близько, що, здавалося, шансу вибратися неушкодженим немає. І все-таки вони вважають, що своє перше бойове хрещення пройшли в районі блокпоста біля Старої Краснянки в червні нинішнього року.

Того дня рятувальників Кремінського міськрайонного сектора Головного управління ДСНС підняли за тривогою — горить ліс у Старокраснянському лісництві в районі блокпоста. Причому виникло відразу шість вогнищ загоряння, і пожежна команда лісового господарства самотужки впоратися не могла. Завдання загалом було звичайне — загасити вогонь, не дати йому поширитися далі. Однак умови, в яких потрібно було це зробити, були наближені до воєнних. Блокпост біля невеликого селища з назвою Стара Краснянка стоїть на межі між територіями, які контролювали з одного боку бойовики «ЛНР», а з другого — українські силовики. Армія мала тут значні оборонні укріплення, розташовані просто в лісі по обидва боки дороги на Рубіжне. Цей блокпост мав стратегічне значення, оскільки стримував сили ворога, який прагнув просунутися на північ області. Чи не щодня бойовики обстрілювали блокпост, і рідко коли минало без пожеж. Червень, спека, вітер. Старий сосновий ліс, що за десятиліття накопичив досить товсту хвойну підстилку. Загасити вогонь тут не просто.

А того дня був запеклий бій. Снаряди, які посилали на позиції українських силовиків, летіли з Рубіжного, але не завжди влучали в ціль. Сосни рятували життя людей і гинули самі. Кремінські рятувальники прибули без зволікань, але потрапити на місце пожежі одразу не змогли. Бій тривав, і військові не хотіли нових жертв. Але щойно територія артобстрілу зменшилася, стрілянина почала вщухати, техніка ДСНС заїхала на місце, де вирувало полум'я.

— Пропускали тільки наші машини, — розповідає начальник Кремінського міськрайонного сектора ГУ ДСНС Андрій Павлов. — Тому що вони пофарбовані в червоний колір, не схожі на військові, отже, по них не стріляли.

Бій вщухав, а пожежа, навпаки, розгоралася. Коли палає сосновий ліс — це велика біда, величезні втрати. 1996 року пожежа знищила 8 тис. га кремінського лісу, який вважають легенями Донбасу. Допустити лиха не можна було. Тим паче що сосни горіли поблизу будинку пристарілих, який не евакуювали.

— Була ще одна обставина, яка змушувала нас працювати, не зважаючи на артобстріл, — пояснює Андрій Павлов. — Вночі в ліс заїжджати не можна, тому ми мали впоратися з пожежею до сутінок. А ліс горів на площі 23 гектари. На допомогу пожежній команді лісового господарства прибули також наші рубіжанські колеги. Загалом працювало десять одиниць техніки, і до темряви спільними зусиллями пожежу таки вдалося локалізувати. Тут відзначилися бійці третього караулу, яким довелося працювати під артобстрілом.

Чи було їм страшно? Мабуть, так. Адже снаряди летіли з обох боків і звідки знати, де вибухне випущена смерть. А інстинкт збереження є в кожної людини. Але якщо про це думати, кажуть рятувальники, тоді ще страшніше. А коли ти зосереджений на своїй роботі, то страх минає, поступаючись місцем упертості й певною мірою злості до супротивника — вогню.

А якщо ще й попереду, на найнебезпечніших ділянках загоряння, стоять два підполковники — Андрій Павлов і його рубіжанський колега Віктор Нетяга, — то небезпека відчувається вже не так гостро. Голову в плечі — і гайда! До речі, після того як пожежу було повністю локалізовано, на цій ділянці сапери виявили 40 снарядів підствольного гранатомета, які не розірвалися. Дякувати Богу, всіх рятувальників захистив.

Чи треба казати, що цей рік для кремінських рятувальників був і залишається дуже важким. У районному центрі Кремінна воєнних дій не було. Тут з самого початку базувалася мотострілкова бригада ЗСУ, окремі її позиції обстрілювали бойовики, у результаті чого знову-таки страждав ліс. Виїжджали й уночі, потрапляли під артобстріли. Одного разу, коли гасили пожежу на блокпості, один з бійців караулу, розтягуючи пожежний рукав, випадково наступив на розтяжку й вона спрацювала. На щастя, це була сигнальна міна, тому ніхто не постраждав, але, чесно кажучи, стрес пожежники отримали неабиякий. Після цього випадку на проблемні ділянки роботи підполковник Павлов посилає найдосвідченіших старших офіцерів. Одна річ, коли доводиться гасити заправку, і зовсім інша, коли доводиться боротися з вогнем під кулями й у прямому значенні слова ходити по снарядах. До речі, за час проведення АТО на території району рятувальники виявили й знешкодили 86 вибухонебезпечних предметів, які не розірвалися.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.
Фото автора.

Командир відділення Юрій Дашевський, начальник караулу старший лейтенант Віталій Крамаренко та старший пожежник Володимир Савченко.

Особовому складу Державної служби України з надзвичайних ситуацій, працівникам цивільного захисту

Шановні друзі!

Щиро вітаю вас із професійним святом — Днем рятівника!

Це свято сильних духом і відважних людей, які виконують найгуманнішу у світі місію — допомагають тим, хто опинився у небезпеці.

Завдяки бездоганному служінню обраній справі ви щодня запобігаєте надзвичайним ситуаціям, протидієте стихії, ліквідовуєте наслідки катастроф.

Цього вересневого дня зичу всім вам міцного здоров'я, родинного щастя, добра, злагоди і успіхів на благо процвітання нашої держави та українського народу. Нехай ваші професіоналізм та людяність і надалі служать великій справі — порятунку людей!

Голова Верховної Ради України
Олександр ТУРЧИНОВ.

Захист прав як спосіб агресії,

або Чому Балтії загрожують «марсіани»

П'ять років тому, на травневі затяжні вихідні, група співробітників «Голосу України» побувала в Литві і Латвії. Крім надзвичайно приємних вражень, запам'яталося і кілька неприємних моментів. Одного дня в екскурсії по Ризі нас супроводжував земляк: уродженець, здається, Дніпропетровщини. По закінченні інституту він чверть століття жив і працював у столиці Латвії і чудово знав усі її принади. Проте своє гідство чомусь почав не з розповіді про архітектурні шедеври Риги, а з нарікання на позицію латвійської влади. «Вимагають від усіх нас знання державної мови, — обурювався він. — День Перемоги змушені святкувати майже підпільно. Дійшло до того, що знехтували проханням російськомовних оголосити вихідний на православне Різдво, так як це є в Росії та Україні. Тут вшановують католицьке: вихідний припадає на 25 грудня...»

Претензій було багато, і лилися вони нестримним потоком. Екскурсія загрожувала перетворитися на пам'ятну з радянських часів політінформацію про «антинародну суть буржуазного ладу». Зрештою я не витримала і не зовсім чемно перебила нашого гіда кількома запитаннями: чому він, наприклад, не спромігся вивчити мову народу, серед якого живе двадцять п'ять років, і чи знає він, яка домінуюча релігія в Латвії. Наприклад, у переважно православній Україні чомусь не зробили вихідним 25 грудня, хоч тут і живе багато католиків та протестантів, а в Росії, котра, як виявилося, була для нашого ризького українця зразком демократії, за логікою взагалі б від вихідних на релігійні свята зашкалювало — з огляду на різношерстість віросповідань мешканців Федерації. Демократія — так демократія. Чоловік образився: «Ось і латиші так само кажуть. А ми не хочемо жити за їхніми правилами...»

Тих, хто не гребує жити в теплій затишній країні, але за «своїми правилами» потім ми зустрічали не раз. Особливо видовищним 9 травня був гурт молодиків на ризьких вулицях з російським триколором і гаслами: «Русские идут!». Дивний спосіб «підпільного святкування»... А днями «русские» прийшли на регіональну конференцію російських співвітчизників Латвії, Литви та Естонії, щоб «на весь світ» заявити про «повзучий наступ» на права російськомовних у країнах Балтії. Наш ризький знайомий може заспокоїтися: його голос почули...

Уповноважений МЗС РФ з питань прав людини, демократії та верховенства права Костянтин Долгов, виступаючи перед делегатами конференції, промовисто натякнув, що «кроки латвійської та естонської влади, спрямовані на ущемлення статусу і становища російської мови», можуть наштовхнутися на «зелених чоловічків», цих відомих ще з Криму «марсіан», які ввічливо омиватимуть свої чоботи у балтійських хвилях. Поборник демократії по-московськи заявив: у МЗС Росії вважають неприйнятним той факт, що представники національних меншин у країнах Балтії не мають можливості спілкуватися рідною мовою з владою (напевно, в Кремлі чудово володіють всіма мовами Федерації?!). «Це — кричущий факт потурання грубому ущемленню прав людини у самому серці цивілізованої Європи». Не задоволені в Москві і масовим безгромадянством своїх співвітчизників у Латвії та Естонії і вимагають від міжнародного співтовариства чинити рішучий вплив на тамтешню владу, щоб «з цим ганебним явищем було назавжди покінчено».

Пан Долгов так перейнявся бідами ущемлених російськомовних, що зопалу приписав до «карателів» і саме міжнародне співтовариство, яке мало б за ідеєю перевиховувати антидемократичну владу. Представник російського МЗС висловив глибоку стурбованість зростанням у світі неонацистських і ксенофобських настроїв: ці бацили, спостеріг він, Європа попри свою цивілізованість підхопила від України «після антиконституційного перевороту і збройного захоплення влади». «Лінія українських ультрарадикалів і неонацистів на побудову «етнічно чистої» української держави завжди була неприкритою. Конкретних фактів і підтверджень цьому можна знайти безліч», — налякав своїх співвітчизників уповноважений, хоча з «безлічі» не витягнув жодного прикладу.

Власне, всі їхні «факти», як і страшилка про «етнічно чисту державу», у якій навіть «жахливий» «Правий сектор» «грішить» надлишком російськомовних, належать до розряду «розіп'ятих у Слов'янську хлопчиків». Бацили імперської самовеличі та шовіністичної маячні уразили Росію Володимира Путіна, наче зловісна лихоманка Ебола нещасних аборигенів африканської глибинки. Лінія російських неонацистів неприховано скручується у щупальця, в які намагається вхопити не лише Україну. На черзі — країни Балтії, а там і Європи, де знайшли притулок потенційно ображені дітки кремлівських зверхників. Приготуватися не завадить і Штатам з їхнім «чисто» російськомовним Брайтон-Бічем. Де ще православна людина не має вихідного на своє Різдво? Навіть у союзному для РФ Казахстані правильно зрозуміли натяк Путіна на територіальні претензії до держави, «якої ніколи не було».

І все-таки спасибі долговим-жириновським-дугіним. Дуже важко переконувати цивілізовану і ситу Європу, що без рішучих дій з її боку вона може бути наступною. Тепер хай висловлює глибоке занепокоєння. Але вже на власну адресу...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Бацили імперської самовеличі та шовіністичної маячні уразили Росію Володимира Путіна

Особливий статус окремих районів Донбасу

Ухвалений Верховною Радою законопроект про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей передбачає, що цей закон діятиме лише протягом трьох років та що в цей період на даних територіях законодавство України застосовуватиметься з урахуванням визначених цим документом особливостей.

Зокрема, відповідно до статті 3 законопроекту про особливий порядок місцевого самоврядування держава «гарантує недопущення кримінального переслідування, притягнення до кримінальної, адміністративної відповідальності та покарання осіб — учасників подій на території Донецької, Луганської областей». Також держава гарантує мешканцям цих територій мовне самовизначення, а органи місцевого самоврядування та місцеві органи виконавчої влади сприяють використанню російської та інших мов в усній і письмовій формі у сфері освіти, в засобах масової інформації і створюють можливості для їх використання у діяльності органів державної влади і органів місцевого самоврядування, в судочинстві, в економічній і соціальній діяльності, при проведенні культурних заходів та в інших сферах суспільного життя» (Стаття 4).

Стаття 5 закону передбачає неможливість дострокового припинення повноважень депутатів місцевих рад і посадових осіб, обраних під час позачергових місцевих виборів (їх проведення планується на 7 грудня 2014 року). Крім того, запроваджується особливий порядок призначення керівників органів прокуратури і судів, котрий передбачає отримання згоди органів місцевого самоврядування. Поряд з цим сільські, селищні і міські ради отримають право створювати на добровільних засадах загони народної міліції, які забезпечуватимуть охорону громадського порядку (Стаття 9). Координуватимуть діяльність таких загонів відповідні сільські, селищні та міські голови.

Стосовно співпраці органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади цих окремих районів з центральною владою, то закон передбачає, що Кабінет Міністрів, міністерства та інші центральні органи виконавчої влади «можуть укладати» з ними угоди щодо економічного, соціального та культурного розвитку окремих районів. Разом з тим ініціатива щодо укладення угоди про економічний, соціальний та культурний розвиток окремих районів Донецької та Луганської областей належить відповідним органам місцевого самоврядування (Стаття 6). При цьому в статті 7 уточнюється, що державна підтримка полягає у запровадженні відмінного від загального економічного режиму здійснення господарської та інвестиційної діяльності, спрямованого на відновлення об'єктів промисловості, транспортної та соціальної інфраструктури, житлового фонду, переорієнтацію промислового потенціалу, створення нових робочих місць, залучення інвестицій і кредитів для відновлення та розвитку об'єктів, розташованих в окремих районах Донецької та Луганської областей. З цією метою в законі про держбюджет щороку передбачатимуться видатки на державну підтримку соціально-економічного розвитку окремих районів Донецької та Луганської областей. «Україна гарантує визначення таких видатків загального фонду Державного бюджету України захищеними видатками, обсяг яких не може змінюватися при здійсненні скорочення затверджених бюджетних призначень», — йдеться в законі.

Поряд з цим стаття 8 законопроекту зобов'язує органи виконавчої влади сприяти розвитку в окремих районах Донецької та Луганської областей транскордонного співробітництва з окремими адміністративно-територіальними одиницями Російської Федерації на основі угод про прикордонне співробітництво, що укладатимуться територіальними громадами, органами місцевого самоврядування, місцевими органами виконавчої влади України.

У попередні роки батьки скаржилися на спеку в класах узимку. А тепер?

У загальноосвітній школі № 1 Миколаївки ремонтні роботи тривають паралельно із заняттями. Цей навчальний заклад найбільше потерпів під час бойових дій у липні цього року. Снаряди пробили дах і перекриття, понад 200 шибок розбилися. Тепер, після відновлення класних приміщень, у школі займаються ремонтом системи опалення.

— Матеріали необхідні закупили, допомогу нам обіцяють. Гадаю, впораємося до початку опалювального сезону. На вулиці вже замінили засуви, тепер усередині мінятимемо. Навіть для двох класів вентилі придбали: раніше батьки скаржилися, що взимку дуже спекотно. Тепер можна буде прикрутити трохи. Проблем із опаленням у школі не було ніколи, — запевнив директор Василь Терніков.

Особливість 14-тисячної Миколаївки — в тому, що місто енергетиків опалюється від Слов'янської ТЕС ВАТ «Донбасенерго». Станція також постраждала від обстрілів: через значні руйнування, пошкодження обладнання та технологічних приміщень робота підприємства була зупинена. Тепер на станції також тривають відновні роботи. Від їх перебігу залежить, чи буде тепло у школах, дитсадку та будинках мешканців, більшість із яких працюють на енергогенеруючому підприємстві. Адже іншого джерела тепла у місті немає.

Запуск неблочної частини станції дозволить підприємству нормально функціонувати в осінньо-зимовий період і забезпечити місто теплом. Для підвищення надійності роботи обладнання опресовано два котли, поновлено систему мазутопроводів, відновлюються інші комунікації. Триває ремонт пароперегрівника високого тиску, забезпечено схему подачі палива.

— З технічного боку всі роботи виконуються за графіком. Для нас усі об'єкти в місті — соціальні, адже тут мешкають 99 відсотків наших співробітників. Подати тепло — завдання першочергове. Зараз у компанії розробляють варіанти поновлення постачання вугілля. Наявного на сьогодні запасу недостатньо. В разі, якщо нове вугілля не надходитиме, ми зможемо опалювати Миколаївку лише за мінусової температури. Це вкрай неприємне рішення, але такий вимушений захід допоможе всім нам пережити зиму, — розповів головний інженер станції Ігор Басс.

За словами співрозмовника, наявних запасів вугілля на станції вистачить, аби протягом 100 днів забезпечувати ТЕС і місто тепловою енергією, якщо температура за вікном буде типовою для цього краю. Сьогодні підприємство взяло на себе витрати із відновлення двох шкіл та одного дитсадку — загалом на 2,5 мільйона гривень. У навчальних закладах перекривають дахи, склять шибки, замінюють двері тощо. Очікується, що оновлені приміщення краще утримуватимуть тепло та дозволять заощадити енергоносії.

Енергетики зараз розв'язують проблему, якої не знали за всі попередні роки роботи.

Так склалося, що шахти Донбасу, які видобувають енергетичне паливо, опинилися «за лінією фронту». Вугілля стає дефіцитом, і в компанії шукають нові канали постачання.

Загалом внаслідок бойових дій в Донецькій області постраждали близько 170 шкіл і дитсадків. У Слов'янську й Миколаївці довелося ремонтувати майже половину навчальних закладів: 27 із 52.

Андрій СЕРЕДА.

Донецька область.

«Я — за те, щоб політики домовлялись між собою»

Володимир Миргородський повернувся додому після визволення міста Мар'їнка Донецької області нашими військами. Застав майже цілу, на щастя, квартиру. Тільки з одного боку влетів снаряд. Тепер намагається своїми силами відремонтувати. Володимир каже, що він — за мир, все життя своїм горбом заробляв на квартиру. Професія у нього — будівельник. Володимир за те, щоб політики домовлялись між собою і не було війни, не було обстрілів і не гинули мирні люди.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Будь–яка війна закінчується миром

Нині всі ми переживаємо за долю України, і, мабуть, кожен хотів би знати, хто винен у війні на сході країни і коли у нашій єдиній країні запанує мир.

Валентин Марчук, прес-секретар Волинської єпархії УПЦ, протоієрей:

— Як у період Майдану, так і нині церква закликає до миру. Тому навіть ті маленькі перемир'я, які ми маємо, тішать та вселяють надію.

Важливо відзначити, що, попри миротворчі заклики церкви, вона благословляє воїнів за захист Батьківщини, якщо існує воєнна загроза. Тому ми робимо все для підтримки свого війська, закликаємо людей молитися за збереження життів наших воїнів. Ми дуже хочемо, щоб Україна була мирною та єдиною, а у її складі перебували також Донецька та Луганська області й Крим.

Говорячи про те, як нам досягти миру, ми повинні для початку збагнути, що стало причинами війни. І першою такою причиною є наше фарисейство. Багато людей ходили до храмів, ставили свічки, виконували зовнішні обряди, не бажаючи змінити свого серця. Тому нині, насамперед, ми повинні працювати над собою: каятися, молитися, допомагати ближньому та не пускати у душу ненависть та агресію. Звісно, дуже важко любити своїх ворогів. Крім того, ми розуміємо, що, захищаючи свою землю, воїнам доводиться убивати нападника. «Як же тоді не зненавидіти цього нападника?» — подумає багато хто з нас. Грань є справді дуже тонкою. Але Господь заповідав нам любити навіть ворогів своїх. Тому, розуміючи необхідність захисту Батьківщини, ми все одно мусимо залишатися людьми.

Спілкуючись з воїнами, що повертаються із зони АТО, не можна не помітити того, що ці хлопці та чоловіки, які були здоровими й життєрадісними людьми, повертаються зі страшними душевними травмами. Завданням церкви та всіх небайдужих людей є допомога цим хлопцям у подальшій як психологічній, так і фізичній реабілітації.

Звісно, ми мусимо пам'ятати, що будь-яка війна колись закінчується. У нинішній ситуації прогнозувати щось дуже складно. Ми можемо лише говорити, що кожен з нас особисто може зробити для того, аби у державі скоріше запанував мир. І Предстоятель, і Священний Синод УПЦ закликають до посиленої молитви за мир у своїй земній Батьківщині. Лише вона може змінити наші серця та вплинути на ситуацію у нашій рідній країні.

Маємо очищати свої серця і допомагати ближнім.

Олексій Арестович, воєнний експерт:

— З одного боку у війні на Донбасі винна Росія, зокрема Володимир Путін. Саме він приймає рішення про руйнування української державності. З іншого — керівництво нашої країни, яке тривалий час не приймало суттєвих заходів щодо інтеграції країни, а також Донбасу та Криму в єдину систему державності, яку треба було демонструвати так, щоб луганчани і донеччани почувалися у нас краще, ніж у Росії. Через непрофесійність українських політиків маємо таку кількість російського миру.

Війна закінчиться нескоро. Подібні протиріччя в суспільстві у тій чи іншій формі розв'язуються роками. Залишається питання: у якій формі війна йтиме надалі — активній, спокійній чи терористичній фазі. Зараз потрібно вживати заходів, щоб це не стало замороженим конфліктом, наприклад, як в Абхазії, Придністров'ї. Цей конфлікт потрібно закінчувати воєнною перемогою або мирними переговорами з умовами, щоб Донецька і Луганська області залишилися в складі України. Відповідні інтеграційні заходи для Донбасу потрібно приймати зараз. Сьогодні ми бачимо чергове перемир'я, яке незабаром вибухне війною. Гадаю, бойовики підуть далі на Харків, Одесу, Запоріжжя, Дніпропетровськ.

Вихід із ситуації один — воєнна перемога. Війна на Донбасі — це тільки частина проблем нашого суспільства. Йдеться про те, що у нас триває революція. Або ми залишимося совковою країною, або у крові народимо нову державу. Такі процеси завжди викликають внутрішні проблеми і зовнішню агресію. Усе залежить від того, як нам вдасться вирішити революційне перетворення і перемога у війні — мала частина цього. Від успішності перетворень залежить ціна перемоги і самоінтеграція проблемних регіонів у єдину Україну.

ВОЛОНТЕРИ

Запоріжжя

Регіональний штаб з питань соціального забезпечення та тимчасового розміщення сімей та переселенців із зони проведення АТО функціонує при Головному управлінні ДСНС України в Запорізькій області, який розташований на вул. Грязнова, 65 (перший поверх). Також громадяни можуть звернутися до штабу за телефоном: (061) 787-94-31 або зателефонувавши на безплатні номери «101» та «112», з яких їх переключать на обласний штаб.

Волонтерський штаб допомоги переселенцям із зони АТО в Запоріжжі та Запорізькій області. Телефон: (061) 707-03-50. Склад допомоги: пр. Леніна 109, оф. 16 (зуп. пл. Пушкіна).

Допомога переселенцям із Донецької та Луганської областей: гуманітарна допомога, тимчасове поселення, супровід. Запоріжжя, вул. Фільтрова, 2 тел. (061) 707-94-42.

Кіровоград

Регіональний штаб, телефони: (0522) 22-54-14, 22-06-85, 099-097-89-34 (цілодобово) та «101». Електронна адреса: kirovohrad@mns.gov.ua.

Робоча група обласного штабу з питань розміщення та вирішення соціально-побутових проблем громадян, які прибувають, чекає на дзвінки за телефоном: (0522) 24-09-14, (будні дні 9.00—18.00, обідня перерва 13.00—14.00). Керівник робочої групи — Черевань Пилип Пилипович, тел. 050-453-99-17 (цілодобово).

Контакти Спілки жінок, об'єднаних війною: Лора Панасюк (голова) — 066-752-47-12, Ольга Яценко — 050-977-55-18, Ірина Потьомкіна -066-792-89-34.

«Армія спасіння», вул. Волкова, 10, корп. 3, тел.:099-798-96-56; 066-511-82-67.

Матеріально–фінансові питання АТО

«Голос України» продовжує знайомити читачів з особливостями правового статусу учасників антитерористичної операції. Сьогодні ми розглянемо питання матеріально-фінансового забезпечення наших воїнів.

Перед тим, як перейти до питань матеріально-фінансового забезпечення учасників антитерористичної операції, варто зазначити, що встановлені нормативно-правовими актами пільги та гарантії, які передбачені для військовослужбовців, розповсюджуються на всіх осіб, яких було призвано на військову службу під час мобілізації, в особливий період, оскільки ці особи набувають правового статусу військовослужбовців. Також варто нагадати, що за призваними на збори військовозобов'язаними та резервістами зберігається середня зарплата на підприємстві, в установі, організації, незалежно від підпорядкування і форм власності.

Плата за службу

Військовослужбовці, які проходять військову службу за призовом під час мобілізації, мають право на грошове забезпечення, яке виплачується в порядку та розмірах, установлених для осіб офіцерського складу, осіб рядового, сержантського та старшинського складу, які проходять військову службу за контрактом. Це положення передбачено постановою Кабінету Міністрів України від 9 квітня 2014 року №111 «Питання грошового забезпечення військовослужбовців, які проходять військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період».

Грошові нарахування здійснюються: а) з дня зарахування до списків особового складу та до дня вступу до виконання обов'язків за посадою, на яку військовика призначено. При цьому забезпечення складається з: окладу за військовим званням, посадового окладу (офіцерам: мінімальний посадовий оклад, передбачений за первинною типовою офіцерською посадою «командир взводу» (750 грн.); особам рядового, сержантського та старшинського складу: мінімальний посадовий оклад за I тарифним розрядом (450 грн.), надбавки за вислугу років; б) з дня вступу до виконання обов'язків за посадою — оклад за військовим званням, посадовий оклад за займаною посадою, надбавка за вислугу років, щомісячні додаткові види грошового забезпечення, премія, щомісячна додаткова грошова винагорода.

Конкретні розміри грошового забезпечення залежать від займаної посади, військового звання, вислуги років, виконуваних обов'язків.

Нижче наводимо інформацію Головного фінансово-економічного управління Генерального штабу ЗС України щодо розмірів місячного грошового забезпечення військовослужбовців ЗС України, які беруть участь в антитерористичній операції *(тис. грн.)*:

Найменування посади	Військове звання	Місячне грошове забезпечення			Збільшен. грошового забезпеч. за участь в АТО
		відсоток щомісячн. додатков. винагороди	базове грошове забезпечення	з винагородою за участь в АТО	
Офіцери					
Командир батальйону	підполковник	100% 60%	7,7 5,6	18,6 13,9	10,9 8,2
Заст. командира батальйону	майор	100% 60%	7,2 5,3	17,5 13,0	10,2 7,7
Командир роти	капітан	100% 60%	6,9 5,1	16,7 12,5	9,7 7,3
Заст. командира роти	ст. лейтенант	100% 60%	6,4 4,8	15,5 11,6	9,1 6,8
Командир взводу	лейтенант	100% 60%	5,1 3,8	12,5 9,3	7,3 5,5
Рядовий, сержантський склад					
Головний старшина (9 т. р.)	ст. прапорщик	100% 60%	5,2 3,8	12,4 9,4	7,2 5,4
Командир танка (6 т. р.)	сержант	100% 60%	4,5 3,3	10,8 8,1	6,2 4,7
Командир відділення (4 т. р.)	мол. сержант	100% 60%	3,8 2,8	9,0 6,8	5,2 3,9
Старший стрілець (3 т. р.)	ст. солдат	100% 60%	3,5 2,6	8,4 6,3	4,8 3,6
Стрілець (2 т. р.)	рядовий	100% 60%	3,2 2,3	7,4 5,7	4,3 3,3
Стрілець (строк. служби 2 т. р.)	рядовий		0,2	3,2	3,0

*грошове забезпечення за перший місяць може бути менше, залежно від дати прийняття посади або дати зарахування до складу АТО.

100% винагороди — військовослужбовці високомобільних десантних військ, льотного складу, наземної авіації та спецназу;

60% винагороди — інші військовослужбовці.

Для обрахунку зарплат військовослужбовців, які беруть безпосередню участь в АТО, Міноборони на своєму сайті (http://www.mil.gov.ua/ministry/aktualno/do-uvagi-vijskovosluzhbovcziv-za-prizovom-pid-chas-mobilizaczii-na-osoblivij-period!) розмістило Калькулятор грошового забезпечення, за допомогою якого можна обрахувати грошове забезпечення конкретного військовослужбовця.

Отримавши грошове забезпечення, військовики мають можливість переказати кошти своїм родинам шляхом:

видачі готівки з каси військової частини за місцем її постійного розташування за довіреностями військовослужбовців;

перерахування коштів на зазначений військовослужбовцем рахунок (для цього необхідно зазначення повних реквізитів банку отримувача коштів) або поштового переказу на адресу отримувача з оплатою цих послуг за рахунок військової частини.

Крім того, військовослужбовці можуть самостійно перерахувати кошти членам своїх родин, використовуючи послуги дистанційного обслуговування банківських рахунків з використанням різних сучасних систем («Телефонний банкінг», «Клієнт-інтернет-банк», «SMS-банкінг»). Інформацію щодо зазначених послуг можна знайти на веб-сайтах банківських установ, де відкрито рахунок військовослужбовця для зарахування грошового забезпечення.

Полонені не позбавляються грошового забезпечення

Відповідно до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (ч. 6 ст. 9) за військовослужбовцями, захопленими в полон або заручниками, а також інтернованими в нейтральних державах або безвісно відсутніми зберігаються грошове та інші види забезпечення. Сім'ям зазначених військовослужбовців щомісячно виплачується грошове забезпечення, в тому числі додаткові та інші види грошового забезпечення, в розмірах, що встановлені військовослужбовцю на день захоплення його в полон або заручником, інтернування в нейтральних державах або безвісної відсутності.

Це правило не поширюється на військовослужбовців, які добровільно здалися в полон.

Грошове забезпечення виплачується таким членам сімей військовослужбовців: дружині (чоловіку), а в разі її (його) відсутності — повнолітнім дітям, які проживають разом із нею (ним), або законним представникам (опікунам, піклувальникам) чи усиновлювачам неповнолітніх дітей (інвалідів з дитинства — незалежно від їх віку), а також особам, які перебувають на утриманні військовослужбовців, або батькам військовослужбовців рівними частками, якщо військовослужбовці не перебувають у шлюбі і не мають дітей. Виплата грошового забезпечення цим членам сімей здійснюється до повного з'ясування обставин захоплення військовослужбовців у полон або заручниками, інтернування військовослужбовців або їх звільнення, або визнання їх у встановленому законом порядку безвісно відсутніми чи померлими. У всіх випадках виплата грошового забезпечення здійснюється не більш як до дня виключення військовослужбовця зі списків особового складу військової частини.

У разі індексації грошового забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів грошове забезпечення членам сімей військовослужбовців, захоплених у полон або заручниками, а також інтернованих у нейтральних державах або безвісно відсутніх виплачується з урахуванням такої індексації.

Одноразові виплати

Військовослужбовцям, які були призвані на військову службу за призовом у зв'язку з мобілізацією, виплата одноразової грошової допомоги, передбаченої ч. 2 ст. 15 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення) здійснюється за період такої служби з дня їхнього зарахування на службу без урахування періоду попередньої військової служби, на якій вони перебували в мирний час, за винятком тих осіб, які при звільненні з військової служби у мирний час не набули права на отримання такої грошової допомоги. Зазначена допомога виплачується на день демобілізації цих військовослужбовців.

Також одноразова грошова допомога призначається і виплачується:

а) військовослужбовцю, інвалідність якого настала внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), отриманого ним під час виконання обов'язків військової служби, або внаслідок захворювання, пов'язаного з виконанням ним обов'язків військової служби, чи встановлення інвалідності особі після її звільнення з військової служби внаслідок зазначених причин, у розмірі:

* 250-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності I групи;

* 200-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності II групи;

* 150-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності III групи;

б) військовослужбовцю, інвалідність якого настала в період проходження військової служби або внаслідок захворювання, пов'язаного з проходженням ним військової служби, або встановлення особі, звільненій з військової служби, інвалідності не пізніш як через три місяці після звільнення її з військової служби чи після закінчення тримісячного строку, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, що мали місце в період проходження зазначеної служби, у розмірі:

* 120-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності I групи;

* 90-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності II групи;

* 70-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності III групи;

в) військовозобов'язаному або резервісту, якого призвано на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, інвалідність якого настала внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), заподіяного військовозобов'язаному чи резервісту під час виконання обов'язків військової служби або служби у військовому резерві, або не пізніш як через три місяці після закінчення зборів, проходження служби у військовому резерві, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, що мали місце в період проходження таких зборів, служби у військовому резерві, у розмірі:

* 120-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності I групи;

* 90-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності II групи;

* 70-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення інвалідності, — у разі встановлення інвалідності III групи.

У разі часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності одноразова грошова допомога виплачується залежно від ступеня втрати працездатності, який встановлюється медико-соціальними експертними комісіями, у розмірі, що визначається у відсотках від:

* 70-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення ступеня втрати працездатності, — військовослужбовцю, який отримав поранення (контузію, травму або каліцтво) під час виконання обов'язків військової служби, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності;

* 50-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення ступеня втрати працездатності, — військовослужбовцю строкової військової служби, який отримав поранення (контузію, травму або каліцтво) у період проходження ним строкової військової служби, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності;

* 50-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на дату встановлення ступеня втрати працездатності, — військовозобов'язаному або резервісту, якого призвано на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, який отримав поранення (контузію, травму або каліцтво) під час виконання обов'язків військової служби або служби у військовому резерві, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення йому інвалідності.

Зазначені положення передбачено в ст. 16-2 Закону України «Про соціальний і правовий статус військовослужбовців та членів їх сімей», в постанові Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2013 р. №975 «Про затвердження Порядку призначення і виплати одноразової грошової допомоги в разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві».

Допомога в разі загибелі

Право на виплату одноразової грошової допомоги в разі загибелі (смерті) військовослужбовця передбачено ст. 16 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей». Розмір такої допомоги визначено ст. 16-2 цього ж закону і становить він 500-кратний розмір прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб (сьогодні це 609 тис. грн.).

Зазначена одноразова грошова допомога призначається і виплачується в разі:

1) загибелі (смерті) військовослужбовця під час виконання ним обов'язків військової служби або внаслідок захворювання, пов'язаного з виконанням ним обов'язків військової служби;

2) смерті військовослужбовця, що настала в період проходження ним військової служби або внаслідок захворювання чи нещасного випадку, що мали місце в період проходження ним військової служби;

3) загибелі (смерті) військовозобов'язаного або резервіста, якого призвано на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, що настала під час виконання обов'язків військової служби або служби у військовому резерві.

Крім одноразової грошової допомоги, законодавство (ч. 4 ст. 15 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей») встановлює виплату одноразової грошової компенсації в розмірі суми державного страхування військовослужбовців з урахуванням коефіцієнта індексації грошових доходів. Така компенсація виплачується батькам та неповнолітнім дітям, а також дітям—інвалідам з дитинства (незалежно від їх віку) військовослужбовців, які загинули чи померли або пропали безвісти в період проходження військової служби.

Військові формування, військовослужбовці яких загинули чи померли в період проходження військової служби, надають їх сім'ям і батькам допомогу в проведенні похорону і компенсують матеріальні витрати на ритуальні послуги та на спорудження пам'ятників у розмірах, установлених Кабінетом Міністрів України. Відповідно до статті 14 Закону України «Про поховання та похоронну справу» поховання учасників бойових дій здійснюється безплатно для виконавця волевиявлення померлого або особи, яка зобов'язалася поховати померлого. Відповідно до пункту 7 постанови Кабінету Міністрів України від 22.05.2000 року №829 «Про грошове забезпечення військовослужбовців» сім'ям і батькам військовослужбовців, які загинули (померли) під час проходження військової служби, надається допомога в проведенні поховання і компенсування матеріальних витрат на ритуальні послуги та спорудження надгробків у розмірі 500 гривень.

Виплата одноразової допомоги не здійснюється, якщо загибель (смерть), поранення (контузія, травма або каліцтво), інвалідність або часткова втрата працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовця, військовозобов'язаного або резервіста є наслідком:

вчинення ним злочину або адміністративного правопорушення;

вчинення ним дій у стані алкогольного, наркотичного чи токсичного сп'яніння;

навмисного спричинення собі тілесного ушкодження, іншої шкоди своєму здоров'ю або самогубства (крім випадку доведення особи до самогубства, встановленого судом);

подання особою завідомо неправдивих відомостей для призначення і виплати одноразової допомоги.

Одноразова допомога оформлюється та виплачується: членам сімей, батькам та утриманцям загиблого (померлого), особам, звільненим із військової служби — через обласні військові комісаріати (Київський міський військовий комісаріат); військовослужбовцям, військовозобов'язаним або резервістам, призваним на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві — через військові частини, в яких вони проходять службу або збори.

<u>Виплата допомоги здійснюється на підставі таких документів:</u>

1. **У разі загибелі (смерті) військовослужбовця:**

заяви кожної повнолітньої особи, яка має право на отримання допомоги, а в разі наявності неповнолітніх дітей — іншого з батьків про виплату одноразової грошової допомоги (стандартний бланк є у військкоматі або військовій частині);

копії свідоцтва про смерть військовослужбовця (оригінал видають органи РАГС за місцем проживання);

витягу з наказу про виключення загиблого (померлого) військовослужбовця зі списків особового складу військової частини (надає військова частина);

копії документів, що свідчать про причини та обставини загибелі (смерті) військовослужбовця (надає військова частина):

для виплати одноразової допомоги сім'ям загиблих під час проведення антитерористичної операції — копія лікарського свідоцтва про смерть (видається сім'ї) та повідомлення військової частини про смерть військовослужбовця (надсилається військовою частиною у військовий комісаріат за місцем проживання сім'ї),

для інших випадків — копія лікарського свідоцтва про смерть (видається сім'ї), копія постанови військово-лікарської комісії про встановлення причинного зв'язку загибелі (смерті), акт розслідування щодо обставин загибелі військовослужбовця (складається командиром військової частини або військовою службою правопорядку Збройних Сил України або правоохоронними органами (прокуратурою, міліцією, Службою безпеки України);

копії довідки органу реєстрації або відповідного житлово-експлуатаційного підприємства, організації чи органу місцевого самоврядування про склад сім'ї військовослужбовця, військовозобов'язаного чи резервіста (ЖЕК, або КЕЧ);

витягу з послужного списку особової справи про склад сім'ї військовослужбовця (видає військова частина);

копії свідоцтва про шлюб — для виплати грошової допомоги дружині (чоловікові);

копії свідоцтва про народження дитини — для виплати одноразової грошової допомоги дитині;

копії свідоцтва про народження військовослужбовця — для виплати одноразової грошової допомоги батькам загиблого (померлого);

копії сторінок паспортів повнолітніх членів сім'ї з даними про прізвище, ім'я та по батькові і місце реєстрації;

копії ідентифікаційного коду кожного члена сім'ї;

2. **У разі захворювання, поранення (контузії, травми або каліцтва) або встановлення інвалідності:**

заяви про виплату одноразової грошової допомоги (стандартний бланк є у військкоматі або військовій частині);

копії довідки медико-соціальної експертної комісії про встановлення відсотка та причинного зв'язку втрати працездатності, або встановленої інвалідності (видається комісіями МСЕК Міністерства охорони здоров'я);

копії довідки ВЛК, свідоцтва про хворобу (видається медичними установами, де проводилось лікування);

копії довідки командира військової частини про причини та обставини поранення (контузії, травми або каліцтва), видається у військовій частині;

витягу з наказу командира військової частини про виключення зі списків особового складу частини, а для військовослужбовців строкової військової служби — копії військового квитка (для звільнених із служби);

копії сторінок паспорта отримувача одноразової допомоги з даними про прізвище, ім'я та по батькові і місце реєстрації;

копії ідентифікаційного коду отримувача.

Усі копії зазначених вище документів завіряються у військовому комісаріаті (військовій частині), який приймає документи для виплати одноразової допомоги.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Військовослужбовці, які проходять військову службу за призовом під час мобілізації, мають право на грошове забезпечення

Виклик і останній шанс

Після драматичних подій останніх десяти місяців (які, до слова, були не в останню чергу спровоковані раптовим рішенням влади не підписувати Угоду про асоціацію між Україною та Євросоюзом) український народ, здається, досить чітко висловився з приводу зовнішнього вектора розвитку. Однак прошарок тих, хто розуміє, що реально принесе нашій економіці імплементація цього документа, дуже тонкий. Власне, є дві групи: одна вважає, що після підписання з неба впаде манна небесна, а друга переконана, що почнеться Армагеддон.

Насправді Угода про асоціацію — це виклик українській економіці і водночас чи не останній для неї шанс модернізуватися. Створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС відкриє обидва ринки. Більшість мит буде скасовано чи мінімізовано. На чутливі товари, приміром, автомобілі, яким складно конкурувати із західними зразками, встановлять багаторічний перехідний період, під час якого ввізні мита на таку само європейську продукцію будуть збережені. Та загалом це означає, що на український ринок прийдуть дешевші і якісніші товари з Європи. Це стане викликом для вітчизняного бізнесу, який муситиме модернізуватися.

Мінуси: конкуренція та нестача грошей на модернізацію

Найбільше постраждати при створенні ЗВТ може машинобудівна галузь, продукція якої затребувана на російському ринку. Утім, нинішні відносини з Москвою й так не дають нашим промисловцям жодних обнадійливих сигналів. Очевидно, що Кремль усіма способами згортатиме співробітництво з українськими підприємствами і проводитиме імпортозаміщувальну політику. Окрім цього, машинобудівна галузь є одним із лідерів за фізичним та моральним зношенням основних фондів, що робить її неконкурентоспроможною порівняно з європейською продукцією.

Для сільськогосподарської продукції мита будуть скасовані на 35,2% тарифних ліній Україною та 83,1% — Євросоюзом. До решти товарів Україна запроваджує перехідні періоди тривалістю від 1 до 7 років, на 9,8% — часткову лібералізацію, на 3% — безмитні тарифні квоти. Це означає, що для особливо чутливих секторів поглиблена та всеохоплююча зона вільної торгівлі дає українським виробникам більше часу для адаптації до конкурентнішого середовища, водночас надаючи споживачам більший вибір продуктів за нижчими цінами. Мінус у тому, що зросте конкуренція на внутрішньому ринку за рахунок зниження ввізного мита на сільськогосподарську продукцію. Відтак господарствам доведеться шукати кошти на модернізацію. За попередніми оцінками, на це потрібно 4,5 мільярда євро. Утім, у зв'язку з рішенням відтермінувати імплементацію документа на рік (до 1 січня 2016 року) наш бізнес має додатковий шанс для адаптації до нових умов.

Замість висновку

У середині двохтисячних автор цих рядків побувала у поїздці для журналістів на українсько-польському кордоні. Поруч із митницею нам показали так званий пункт фітосанітарного контролю. Його збудували й обладнали на гроші ЄС. Приміщення вразило своєю новизною і порожнечею. За словами чиновників, які там працювали, на Захід Україна експортувала лише... мед. Тільки цей продукт на той час пройшов відповідну сертифікацію. Працівники пункту дуже дивувалися, чому інші вітчизняні виробники навіть не намагалися хоча б сертифікувати свою продукцію. Звичайно, сьогодні ситуація змінилася, проте не кардинально. Від того, чи готові нині бізнес та влада реально використати Угоду про асоціацію як план реформ, залежатиме без перебільшення майбутнє країни.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

Розмови про «Новоросію» схожі на сеанс спіритизму

Президент Росії Путін уперше згадав про «Новоросію» в квітні, приміряючи цю назву до південних і східних областей нашої країни. Потім, у зв'язку з провалом сепаратизму в інших регіонах, цей термін перестав лунати. І вже недавно глава сусідньої держави звернувся не до «ЛНР» і «ДНР», а до «ополчения Новороссии». Цього слова більшість мешканців України ніколи не знала. Однак його вже підхоплюють інші, зокрема прес-секретар Путіна. Мабуть, сподіваючись, що від повторення воно зможе матеріалізуватися.

А про що ж свідчать факти? Про це ми попросили розповісти історика Олександра Палія, який досить глибоко знається на темі.

— Одне десятиліття — з 1764-го по 1775-й — і шість років: з 1796-го по 1802-й на півдні України існувала Новоросійська губернія. Однак назва не прижилася. Особливо дивно звучить вона з урахуванням того, що за кілька століть до утворення Новоросійської губернії землі Північного Причорномор'я контролювало Київське князівство з виходом до Чорного моря — через міста Олешки (Херсонська область) та Білгород (Одеська область). Київське князівство, як відомо, було засноване в шостому столітті і проіснувало до 1471 року.

— Яка ж це «Новоросія», якщо це стара Київська Русь?

— З XV століття землі півдня і сходу України включно з Приазов'ям почали контролювати українські козаки. І так тривало протягом століть. Те, що на землях Січі було засновано «Новоросію», ніяк не означає, що українські землі раптом стали якоюсь Новоросією.

Сама назва є абсурдною з усіх точок зору. Якщо Росія намагалася виводити свою історію з Київської Русі, то було б абсурдом називати «Новоросією» землі, частина яких належала ще Київській Русі.

Факт є фактом. Українська державна організація — Запорозька Січ — першою контролювала більшість нинішніх областей півдня і сходу України, починаючи з Миколаївської й закінчуючи Луганською, за кілька століть до того, як там з'явилися перші росіяни.

Спроби приєднання Донбасу до України почалися походами великих київських князів: Святослава Хороброго (Х століття), Святополка Ізяславича і Володимира Мономаха (наприкінці ХІ — на початку ХІІ століття). З перервами і численними битвами це приєднання тривало ще півтисячоліття і закінчилося лише в кінці XV століття.

— Так це ж задовго до Джона Юза та Російської імперії.

— На початку XVI століття на Донбасі виникли численні поселення українських козаків, згодом об'єднаних у Кальміуській паланці Війська Запорозького. Кальміуська паланка (козацький військовий округ) була найбільшою у Війську Запорозькому і охоплювала, крім сучасної Донецької, також частини Запорізької, Дніпропетровської, Харківської, Луганської областей і Ростовської області Росії та нараховувала більш як 300 зимівників (сіл та хуторів). На території паланки були розташовані дві полкові фортеці — Ясенувате та Макарове.

Північ сучасної Донецької області належала до іншої паланки — Барвінківської (центр на сучасній Харківщині). Землі Запорозької Січі у XVI—XVII ст. сягали на сході до самого Дону. Один із куренів Запорозької Січі називався Дінським. Сюди записувалися козаки, вихідці з-над Дону і Сіверського Дінця.

Наприкінці XV — на початку XVI століття на Донбасі з'явилися численні поселення українських козаків. Біля самого гирла Кальміусу над Азовським морем близько 1500 року виник запорозький зимівник (тобто постійне поселення) з назвою Домаха, який пізніше став зватися Кальміусом. Нині на місці Домахи місто Маріуполь.

— «Домаха» — чим не назва для нового батальйону?

— Можливо. Отож землі Запорозької Січі у XVI—XVII століттях сягали на сході до річки Дон. У грамоті польського короля Стефана Баторія від 9 квітня 1582 року східні межі земель Запорозької Січі визначаються «з верхів'їв річки Орелі на верхів'я Кальміусу, а звідтіля на гирло ріки Дону».

Це підтвердив і гетьман України Богдан Хмельницький універсалом від 15 січня 1656 року, де ці межі окреслено «від самарських земель через степ до самої річки Дону, де ще до гетьмана козацького Предслава Лянцкоронського козаки запорозькі свої зимівники мали». В універсалі зазначалося: «...Те все щоб непорушно навіки при козаках запорозьких лишилося».

У XVII столітті із зимівників та хуторів у Олександрівському урочищі на місці сучасного Донецька виросла запорозька слобода. Нижче за течією Кальміусу козак Мандрика заклав зимівник, зародок сучасного селища Мандрикине. Козак Мокій — Макіївку.

Перша зафіксована в історичних джерелах українська колонізація на Донеччині мала місце вже наприкінці XV століття, а ще у XVII столітті Засічна лінія (мережа оборонних споруд проти кримських татар на шляху до Москви) проходила біля Тули (менше ніж за 200 кілометрів від Москви).

— Для чого ж тоді російська влада говорить про «Новоросію»?

— Брехливе гасло «Новоросії», що його нині проголошує новітній супостат, — таке ж фашистське, як і «Лебенсраум» («життєвий простір») Адольфа Гітлера. Ним намагаються виправдати спроби позбавити український народ права на існування, культуру, історію і саме життя на його власній одвічній землі. Однак ці розмови про «Новоросію» схожі на сеанс спіритизму, на якому іноземці викликають привид, що не має жодного історичного і практичного опертя.

Записала Марина КРИВДА.

ДОВІДКОВО

Етнічно українські землі

Наприкінці XVIII століття, коли ніяких росіян там не було, українці заселяли Кубань. Це практично весь Краснодарський і частина Ставропольського краю нинішньої РФ. Туди переїхала частина запорожців. Населення там досі розмовляє фактично українським суржиком. Українськими також лишаються назви населених пунктів. Приміром, станиця Дінська. Там розміщувався кіш вихідців із-над Дону. Таких міст там безліч, попри те, що на Кубані в 1932—1933 роках фактично влаштували геноцид українського народу.

Крім того, у 1919-му від України були відторгнуті північні повіти Чернігівщини, стародавні козацькі землі. Тоді ж відокремили Білгородський і Гайворонський повіти, заселені українцями.

А 1924 року від України передали Росії частину Шахтинського і Таганрозького округів, попри активні протести місцевого населення.

Таким чином, від України відійшли великі частини нинішніх Білгородської, Брянської, Курської, Воронізької і Ростовської областей. Це все — переважно українські етнічні території.

ФОТОФАКТ

Учні столичного Кловського ліцею № 77 передали полковнику Олексію Ноздрачову обереги для бійців однієї із механізованих бригад, зроблені власноруч, та листи з побажаннями перемоги.

Фото Наталії КРАСНОВОЇ.

ОПЕРАТИВНІ ДАНІ

Путінські адепти готуються до подальшого розширення зони конфлікту

Стріляюче «перемир'я» у зоні АТО триває. За оперативними даними групи «Інформаційний спротив», російсько-терористичні війська продовжують активні дії в зоні конфлікту, нарощуючи інтенсивність обстрілів позицій українських військ, а також цивільних об'єктів у Донецьку, Щасті, Лисичанську, і активізують діяльність своїх диверсійно-розвідувальних груп. «Концентрація військ противника помічена в районі Лисичанська й Дебальцевого, куди перекидаються озброєння, військова техніка й жива сила зі складу терористичних угруповань і російських військ», — йдеться у повідомленні.

Украй напруженою залишається ситуація в Донецьку, де позиції українських військ на території аеропорту обстрілюють практично безупинно. **За інформацією прес-центру АТО**, бойовики збираються застосувати хімічну зброю для захоплення цього стратегічного об'єкта.

«За даними радіоперехоплення, здійсненого спецслужбами України, стало відомо, що через численні невдалі спроби незаконних збройних формувань захопити аеропорт «Донецьк», який охороняють українські силовики, терористи як один з останніх шансів планують застосувати хімічну зброю. Зокрема міномет «Тюльпан» і відповідні заборонені міжнародними нормами хімічні боєприпаси, від яких можуть постраждати й мирні жителі в районі», — сказано в повідомленні.

Зазначена зброя й боєприпаси відсутні у ЗСУ й інших військових формуваннях нашої держави. У штабі антитерористичної операції припускають, що після застосування хімзброї терористи обвинуватять саме українську сторону у втратах серед мирного населення.

Коментуючи процес проходження мирної паузи на сході нашої країни, військовий експерт Костянтин Машовець стверджує: той факт, що обидві сторони використовують так зване перемир'я на Донбасі для вирішення якихось своїх локальних завдань, був очевидний усім. За словами спостерігача, припинення вогню має досить «загадковий» характер.

«Навряд чи хтось міг припускати, що це «локальне» безпосередньо впливатиме на рівень подальших геополітичних розкладів, — каже аналітик. — Що стосується путінських адептів на Донбасі й безпосередньо російських регулярних підрозділів, то вони цілком відкрито готуються до подальшого «розширення зони конфлікту». Гарячковими темпами йде не тільки відновлення боєздатності «діряви» і російських формувань, які зазнали у попередніх боях втрат, а й досить активно проводяться заходи з нарощування угруповання незаконних військових формувань, займання й утримання вигідних і зручних для подальшого наступу позицій. Кількість і якість постачання цих формувань з боку РФ поки що аж ніяк не зменшилися й не погіршилися...

У свою чергу українські війська, відійшовши з раніше зайнятих районів, перегруповуються й також проводять комплекс заходів щодо відновлення боєздатності й готуються до майбутніх боїв».

Ольга ВІТЕР.

Робота є!

ДО УВАГИ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ

Якщо ви хочете знайти роботу (тимчасову чи постійну), зверніться до будь-якого зручно розташованого до вас центру зайнятості.

Державна служба зайнятості має актуальну базу вакансій по всій Україні, вона також є у вільному доступі на сайті www.trud.gov.ua.

Ви можете безплатно отримати соціальні послуги, пов'язані з працевлаштуванням — допомогу в пошуку роботи, консультацію та іншу інформацію. Документи при цьому не потрібні.

Державна служба зайнятості допомагає внутрішнім переселенцям:

— проводить інформаційні семінари в місцях тимчасового розселення людей;

— надає можливість відвідати семінари з навичок пошуку роботи;

— написання резюме, підготовки до співбесіди з роботодавцем;

— надає консультації з питань законодавства у сфері зайнятості.

Кожен конкретний випадок розглядається в індивідуальному порядку.

«Гаряча лінія» державної служби зайнятості

0-800-50-50-60 (безплатно зі стаціонарного телефону)

730 (безплатно з мобільного телефону)

Знайти роботу допоможуть також і волонтери

«Центр зайнятості Вільних людей» — громадська ініціатива, покликана допомогти знайти роботу тим, хто був вимушений покинути свій дім в Криму та на сході України через останні події.

Допомогу надають волонтери — фахівці з управління персоналом, професійні рекрутери і небайдужі громадяни у Києві, Львові, Ужгороді, Рівному, Донецьку та інших містах України.

Регіональні центри зайнятості

м. Київ	(044) 245-17-17
Волинська	(0332) 72-44-90, 72-52-40, 72-46-21, 72-53-01, 72-54-37
Вінницька	(0432) 55-17-81
Дніпропетровська	(056) 745-21-65 — Інспекція з контролю за додержанням законодавства про зайнятість населення (056) 740-32-34 — Відділ організації сприяння працевлаштуванню (056) 745-44-47 — Відділ організації профнавчання (056) 744-85-64 — Відділ надання соціальних послуг населенню по м. Дніпропетровську (056) 770-60-54 — Відділ організації надання послуг роботодавцям
Донецька	(062) 340-60-05
Житомирська	(0412) 36-24-75
Закарпатська	(0312) 64-98-53
Запорізька	(061) 233-99-03
Івано-Франківська	(0342) 75-54-69, моб. (066) 655-40-33
Київська	(045) 559-19-90, 296-78-38
Кіровоградська	(0522) 32-28-89
Львівська	(032) 245-05-45
Миколаївська	(0512) 37-24-75
Одеська	(048) 711-12-40
Полтавська	(0532) 51-84-25, моб. (095) 333-87-20
Рівненська	(0362) 63-31-06
Сумська	(0542) 22-33-07
Тернопільська	(0352) 23-51-95, 23-49-82
Харківська	(057) 714-96-34
Херсонська	(0552) 46-10-86, 43-54-47
Хмельницька	(0382) 61-64-04 — Юридичний відділ (0382) 76-54-66 — Інспекція з контролю за додержанням законодавства про зайнятість населення (0382) 61-64-06 — Відділ організації сприяння працевлаштуванню
Черкаська	(0472) 63-98-04
Чернівецька	(0372) 52-22-32
Чернігівська	(0462) 24-23-87

Як звернутися по допомогу в пошуку роботи:

— заповнити онлайн-анкету на веб-сайті «Центру зайнятості Вільних людей»: http://czvl.org.ua/applicants

— надіслати резюме на email: czsl.staff@gmail.com

— або записатися на безплатну консультацію з пошуку роботи:

(067)507-09-30
(066)500-35-75
(093)167-37-81

Під час консультації з пошуку роботи волонтери вам допоможуть:

— знайти роботу, яка відповідає вашій спеціалізації;

— підготувати резюме — інформацію про ваш професійний досвід;

— підібрати вакансії з бази роботодавців;

— підготуватися до співбесіди з роботодавцем;

— отримати інформацію про інші організації та ініціативи, які надають допомогу внутрішньо переміщеним особам.

Веб-сайт: http://czvl.org.ua

Сторінка в Facebook: www.facebook.com/czvl.staff/ info

Адреса: м. Київ, вул. Рейтарська, 21/13.

Як отримати статус безробітного та допомогу з безробіття

Подайте такі документи у будь-який зручно розташований до вас центр зайнятості:

— паспорт громадянина України (або інший документ, що посвідчує особу);

— довідку про присвоєння ідентифікаційного коду (за наявності);

— трудову книжку (за наявності);

— документи про освіту (за наявності);

— військовий квиток (у разі потреби).

Коли нараховується допомога з безробіття

Якщо ви офіційно працювали протягом шести місяців за останній рік і звільнилися за згодою сторін (ст.36., п.1 КЗпП України), допомога з безробіття виплачується з восьмого дня після реєстрації застрахованої особи в установленому порядку в державній службі зайнятості та надання статусу безробітного. Тривалість виплати не може перевищувати 270 днів.

Якщо ви офіційно працювали протягом шести місяців за останній рік і пішли із попередньої роботи за власним бажанням (ст.38 КЗпП України), допомога виплачується із 91-го дня після реєстрації застрахованої особи в установленому порядку в державній службі зайнятості та надання статусу безробітного, якщо за цей час відповідну роботу вам не підібрали.

Якщо ви офіційно працювали протягом шести місяців за останній рік і звільнилися за згодою сторін (ст.36., п.1 КЗпП України) або у зв'язку зі змінами в організації виробництва і праці, в тому числі ліквідації, реорганізації або перепрофілювання підприємства, установи, організації, скорочення чисельності або штату працівників (ст.40., п.1 КЗпП України) та хочете відкрити власну справу, то можете отримати допомогу з безробіття одноразово для організації підприємницької діяльності. Бажаючим заснувати власну справу надаються профорієнтаційні послуги та послуги з професійного навчання основ підприємницької діяльності.

Якщо ви не були офіційно працевлаштовані, вам не буде нарахована допомога з безробіття, але буде надана безплатна допомога у пошуку роботи.

Корисні веб-ресурси для пошуку роботи або розміщення резюме

Сайти пошуку роботи:
www.trud.gov.ua
www.rabota.ua
www.work.ua
www.rabotaplus.ua
www.jooble.com.ua
www.superjob.ua
www.job.ukr.net

Газета «Передмістя Києва» і веб-сайт: www.peredmistya.kiev.ua

Тижневик «Пропоную роботу» і веб-сайт: www.pro-robotu.com.ua

Газета «Срочно требуются» (виходить у Києві з вівторка по п'ятницю).

Понад 400 вакансій для студентів і молодих спеціалістів на сайті Центру працевлаштування студентів «Імпульс»: www.stud-centr.org.ua Міжнародна професійна спільнота: www.linkedin.com

УВАГА: Шахрайство

НЕ телефонуйте на номери, що починаються з 070 або 090. Дзвінки на них платні та коштують 60 грн./хв.

Недобросовісні роботодавці

Були випадки, коли роботодавець поводився недобросовісно до вимушеного переселення та не оплачував надані послуги. Отримати список недобросовісних роботодавців можна в «Центрі зайнятості Вільних людей»: тел. (050) 353-37-70, e-mail info@character.kiev.ua

У разі втрати трудової книжки:

після закінчення АТО по поверненні до рідного міста — запросіть дублікат трудової книжки в державному архіві.

Якщо ви офіційно не звільнені, але хочете знайти роботу за місцем перебування, і якщо трудова книжка знаходиться у роботодавця на території Луганської або Донецької областей та Криму:

— зверніться до роботодавця з проханням вислати трудову книжку поштою разом з наказом про звільнення;

— якщо підприємство тимчасово не працює або ліквідоване, то зверніться до суду для одностороннього припинення трудових відносин.

Спеціалісти центру зайнятості допоможуть вам скласти позовну заяву до суду для оформлення одностороннього припинення трудових відносин.

Оплачувані громадські роботи та інші роботи тимчасового характеру

Громадські роботи — суспільно корисні роботи, що здійснюються в інтересах місцевої громади і виконуються добровільно.

Оплата праці за громадські роботи здійснюється по факту виконаних робіт, а її розмір не може бути меншим за мінімальну заробітну плату, встановлену законом України за повний місяць роботи.

Оплачувані громадські роботи пропонуються:

— внутрішнім переселенцям, які були змушені покинути свої домівки у зоні конфлікту чи на окупованій території;

— зареєстрованим безробітним;

— працівникам, які працюють неповний робочий день (тиждень) у зв'язку із зупиненням (скороченням) виробництва;

— особам, які перебувають у тривалій відпустці або мають вільний від основної роботи чи навчання час;

— пенсіонерам.

Якщо ви погодилися на виконання громадських робіт:

з вами укладається трудовий договір з обумовленим строком дії, але не більш як на 180 календарних днів протягом року.

На вас поширюються державні соціальні гарантії, передбачені чинним законодавством.

Якщо ви маєте статус безробітного, то участь у громадських та інших роботах тимчасового характеру за направленням центру зайнятості не позбавляє вас статусу безробітного.

Якщо ви маєте статус безробітного і отримуєте допомогу з безробіття, то за вами зберігається виплата допомоги з безробіття у розмірах і в строки, встановлені законом.

Період участі в таких роботах входить до страхового стажу для наступних страхових випадків.

Як відкрити власну справу

Зверніться до державної служби зайнятості. Щороку тисячі колишніх безробітних стають підприємцями.

Безробітним, які не можуть бути працевлаштовані у зв'язку з відсутністю підходящої роботи, допомога з безробіття може виплачуватись одноразово для організації підприємницької діяльності.

Якщо ви отримали в установленому порядку статус безробітного і бажаєте почати власну справу, для вас:

— інформування щодо можливостей відкриття власної справи;

— тестування на виявлення здібностей до підприємництва;

— допомога у пошуку перспективної бізнес-ідеї;

— курси з «Основ підприємницької діяльності»;

— допомога в складанні бізнес-плану та фінансових розрахунків.

Безробітний подає заяву про виплату допомоги з безробіття одноразово для організації підприємницької діяльності і бізнес-план на розгляд спеціальної комісії. Остаточне рішення приймає директор центру зайнятості з урахуванням висновків комісії.

За сприяння служби зайнятості ви також можете отримати кваліфіковані консультації з питань:

— законодавства щодо державної реєстрації суб'єктів господарювання, ліцензування, патентування та сертифікації підприємницької діяльності;

— податкового законодавства;

— відкриття рахунків у банківських установах;

— з інших питань щодо підприємницької діяльності.

Якщо ви хочете підвищити свою кваліфікацію або опанувати іншу професію

Якщо ви отримали в установленому порядку статус безробітного, але ще не маєте професії, ви можете:

— пройти професійну підготовку за робітничими професіями, актуальними на ринку праці (від 3 до 6 місяців);

— отримати роботу після навчання.

Якщо ваша професія неактуальна на ринку праці, ви зможете:

— пройти професійну перепідготовку за робітничими професіями (від 3 до 6 місяців);

— здійснити підвищення кваліфікації як робітника чи спеціаліста, а також пройти стажування на виробництві;

— підвищити свій кваліфікаційний розряд;

— отримати роботу після навчання відповідно до здобутих навичок.

Під час навчання ви маєте право:

— на виплату допомоги з безробіття;

— на компенсацію фактичних витрат на проїзд до місця навчання та у зворотному напрямку або проживання у гуртожитку, якщо професійне навчання організоване не за місцем вашого постійного проживання або перебування.

Якщо вам за 45 років — можете отримати ваучер на навчання

Якщо вам за 45 років та ваш страховий стаж становить не менш як 15 років — можете отримати одноразово ваучер для проходження професійного навчання безплатно.

Для отримання ваучера зверніться в державну службу зайнятості:

— напишіть заяву на отримання ваучера;

— надайте необхідні документи:

— паспорт

— трудову книжку (або її копію)

— документ про освіту

— довідку про присвоєння ідентифікаційного коду.

Отримавши ваучер, можете пройти навчання за професіями та спеціальностями відповідно до затвердженого законодавством переліку, а також самостійно обрати форму та місце навчання.

Хто не може отримати ваучер:

— особи, які не мають професійно-технічної або вищої освіти;

— особи, які протягом останніх п'яти років вже навчалися за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття;

— зареєстровані безробітні, які виявили бажання пройти професійне навчання за направленням державної служби зайнятості;

— громадяни, які не досягли 45-річного віку;

— пенсіонери.

Перелік професій, спеціальностей та напрямів підвищення кваліфікації, для навчання за якими може бути виданий ваучер: бджоляр, водій навантажувача, водій тролейбуса, електрогазозварник, машиніст автогрейдера, налагоджувальник сільськогосподарських машин та тракторів, налагоджувальник устаткування на виробництві харчової продукції, плодоовочівник, робітник фермерського господарства, слюсар з ремонту сільськогосподарських машин та устаткування, будівельний столяр, тракторист, тракторист-машиніст сільськогосподарського (лісогосподарського) виробництва, автомобілі та автомобільне господарство, агрономія, агрохімія і грунтознавство, аквакультура, захист рослин, інженерія програмного забезпечення, комп'ютерні системи та мережі, міське будівництво та господарство, програмне забезпечення систем, промислове і цивільне будівництво, розведення та селекція тварин, технології виробництва і переробки продукції тваринництва, ветеринарна медицина, виробництво і переробка продукції рослинництва, виробництво і переробка продукції тваринництва, землевпорядкування, монтаж і експлуатація електроустаткування підприємств і цивільних споруд, обслуговування програмних систем і комплексів, обслуговування та ремонт автомобілів і двигунів, організація і технологія ведення фермерського господарства, рибництво та аквакультура, розроблення програмного забезпечення.

Не телефонуйте на номери, що починаються з 070 або 090. Дзвінки на них платні та коштують 60 грн./хв.

Фортифікаційні споруди ростуть уздовж доріг та стратегічних об'єктів

До будівництва укріплень та фортифікаційних споруд на Херсонщині долучилися навіть вартові порядку. У Білозерському районі області десятеро співробітників тутешнього райвідділу міліції вкупі зі своїм начальником Сергієм Керкезом добровільно зголосилися працювати на створенні лінії оборони на важливій ділянці стратегічної автотраси Одеса—Мелітополь біля селища Чорнобаївка.

Тут уже існує блокпост, але він — дуже ненадійне укриття в разі нападу частин російських окупантів, тому правоохоронці з обох боків магістралі вирили по лінії траншеї загальною протяжністю близько півкілометра і заходилися споруджувати бліндаж. Начальник Білозерського РВ УМВС Сергій Керкез стверджує, що про стійкість бліндажа потурбувалися додатково. Його зміцнили не лише мішками з піском, а й бетонними конструкціями — від мін та снарядів. Техніку для спорудження бліндажа міліції безкоштовно надала Чорнобаївська селищна рада.

А от у Новій Каховці копати траншеї зголосилися добровольці з містян. Вони вирили зо три кілометри укріплень не тільки вздовж доріг, а й поруч із ділянцями електромереж, Каховською ГЕС та зрошувальними каналами. Підступи до них зараз ще й подекуди мінують військові.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

ФОТОФАКТ

Чотирнадцять українських військових, котрі з осколковими пораненнями, травмами хребта та кінцівок перебували в Дніпропетровській обласній клінічній лікарні, відправили на подальше лікування до Литви, яка взяла на себе усі витрати з транспортування бійців та надання їм кваліфікованої медичної допомоги.

Фото Миколи МЯКШИКОВА (Укрінформ).

У Донецьку снаряд влучив у пасажирський автобус

Одна людина загинула і одна поранена внаслідок потрапляння снаряда у комунальний автобус в Петровському районі Донецька. Трагедія сталася у вівторок серед дня. За інформацією міської ради, автобус прямував до центру міста, в салоні перебували десять пасажирів. За попередню добу в обласному центрі загинуло троє мирних мешканців і ще п'ятеро отримали поранення. Тривають обстріли на півдні і півночі міста, що призводить до руйнування будинків і комунікацій. Знеструмлені 48 підстанцій, до частини з них немає доступу через бойові дії.

У місті спостерігається концентрація озброєних людей у військовій формі, значна частина бойовиків — вихідці з Кавказу. Вулицями їздять важка техніка та вантажівки з бійцями. На центральній площі біля однієї з адміністративних будівель щодня шикуються в чергу пенсіонери — по гуманітарну допомогу. Більшість установ зачинено, деякі працюють до 12-ї години.

Андрій СЕРЕДА.

Донецька область.

Луганщину намагаються «обрусити»,
тому розпускають чутки про «широку братню душу» росіян

Площа міняє назву

У Сєвєродонецьку мають намір перейменувати площу Радянську в площу Визволителів. Під цією пропозицією поставили свої підписи 110 мешканців міста. Громадська рада при міськраді розглянула таку ініціативу сєвєродончан. Щоправда, думки присутніх розділилися. Більшість проголосувала за ініціативу городян, але шість членів ради утрималися. Вони вважають, що перейменування площі призведе до загострення політичної ситуації. Тепер, відповідно до чинного законодавства, рада повинна буде організувати суспільне обговорення ініціативи про перейменування площі. Воно триватиме два місяці, після чого сесія міської ради ухвалить рішення. Депутати не сумніваються, що питання про перейменування площі розв'яжуть позитивно.

В якій валюті зарплата?

Останнім часом у ЗМІ з'явилася інформація, що з декількох пір гірники ПАТ «Краснодонвугілля» отримують зарплату в російських рублях. Прес-служба компанії заявляє «з повною відповідальністю, що ця інформація не відповідає дійсності». Усі співробітники ПАТ «Краснодонвугілля» отримують заробітну плату на свої банківські карти в національній валюті, вчасно і в повному обсязі. Але через те, що регіон відключено від банківської системи України й банкомати не працюють, люди змушені виїжджати до інших областей країни або в сусідні міста Росії, щоб зняти наявні гроші. У «Краснодонвугіллі» переконують: попри складності з логістикою й поставками комплектувальних, вугільне об'єднання продовжує видобуток палива та випуск товарної продукції. Повною мірою перед трудовим колективом виконують і соціальні зобов'язання. У вересні цього року, наприклад, відбулося чергове планове підвищення окладів співробітників на 7 %, усі податки до бюджетів різних рівнів сплачено.

Крім того, повідомляється про завершення будівництва альтернативного водопроводу в місті Молодогвардійську. Реалізація спільного проекту ПАТ «Краснодонвугілля» Групи «Метінвест» і влади міста дала можливість забезпечити питною водою понад 20 тисяч мешканців шахтарського краю. «Краснодонвугілля» надало всебічну допомогу в будівництві нових інженерних комунікацій, а конкретно — виділило бригаду для очищення шляху, надало техніку для риття траншеї, підготувало потужний насос для подачі води в місто. «Осколки і снаряди серйозно пошкодили трубопровід, через який раніше подавалася вода до Молодогвардійська, — нагадав генеральний директор «Краснодонвугілля» Олександр Ангеловський. — Через це населений пункт залишився без води. Ми з міською владою не стали чекати якоїсь допомоги й самостійно розв'язали цю проблему». Новий трубопровід завдовжки 2700 метрів проклали за місяць. Раніше місто отримувало воду від мереж постачання Луганська. Тепер до Молодогвардійська надходить вода від Краснодонського водоканалу.

«Айдар» налаштований на перемогу

Бійці батальйону «Айдар» очікують, що найближчим часом російська армія атакує Лисичанськ. На цьому напрямку цими днями спостерігається концентрація сил супротивника. Російські танки й бронемашини розташувалися буквально в кілометрі від українського блокпоста під Лисичанськом і періодично демонстративно скорочують цю відстань майже наполовину. Супротивник провокує українських військових на зіткнення, але вогонь поки що не відкриває. Небезпека порушення перемир'я може настати в будь-який момент. Контррозвідка «Айдара», що працює в тилу, виявила та нейтралізувала вже кілька російських диверсійних груп. У тилу, на півночі регіону, батальйон веде не менш жорстокі бої, ніж на околицях Луганська. Наприкінці серпня знешкодили групу диверсантів, яка готувала низку терактів, спрямованих на руйнування комунікацій, промислових підприємств і транспортної інфраструктури Луганського регіону.

Варто сказати, що за останній місяць «Айдар» зазнав значних втрат і відступив від своїх позицій на південно-східних та північно-східних околицях Луганська. Утім, як запевняють бійці, вони не розгубили бойовий дух і налаштовані на перемогу. Вони вважають, що для її досягнення треба переглянути стратегію боротьби. Експерт Костянтин Реуцький повідомляє: багато «айдарівців» впевнені, що на переговинах у Мінську досягнуто домовленостей про поділ країни в обмін на мир, згідно з якими Донецька й Луганська області вийдуть зі складу України. Для бійців батальйону, серед яких чимало мешканців сходу, такий сценарій — неприйнятний. За їхніми словами, вони готові до кінця обстоювати суверенітет країни й не відступлять, а якщо буде необхідно, від відкритого протистояння перейдуть до партизанської боротьби. Певен, що не менше половини населення Луганщини на лівому березі Дінця їх підтримає.

Така дивна «гуманітарка»

Кілька днів тому мешканці Молодогвардійська спостерігали за переміщенням білих КамАЗів з «гуманітарного» конвою Путіна убік кордону на Ізварине. Спостерігачі підтверджують: значна частина автомобілів, що поверталися до Росії, йшла з вантажем: "Якщо фура порожня, її наче хитає, а тут ні — йдуть важко, колеса просіли. Виходить, щось вивозять». Після того як «гуманітарну допомогу» РФ доправили до Луганська, глава самопроголошеної «ЛНР» Ігор Плотницький заявив: очікується прибуття другої частини «гумконвою». Він пояснив, що на відміну від першого такого конвою другий йтиме до Луганська частинами, бо «розвантажувати 200 з лишком КамАЗів одразу — це досить серйозно». В Росії роблять вигляд, що нічого про ту «гуманітарку» не знають. Принаймні про це заявив представник прикордонуправління ФСБ РФ по Ростовській області Микола Сініцин, і така реакція пішла з боку Південного митного управління Росії. Проте очевидці стверджують: уночі 13 вересня «білі КамАЗи» Путіна перетнули кордон через КПП «Ізварине» і в супроводі терористів попрямували до Луганська. А до вечора частинами колона повернулася до Росії. Частина автомобілів «гумконвою» була точно чимось завантажена.

РНБО та ОБСЄ підтвердили інформацію про те, що під час в'їзду до Луганської області російські КамАЗи українською митницею не перевірялися, а представники Міжнародного Комітету Червоного Хреста при цьому не були присутні. Переміщення конвою РФ територією України вони назвали незаконним.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ФОТОФАКТ

На базі павлоградської «Клініки дружньої до молоді» навчають студентів міста надання першої медичної допомоги. Крім теорії, молодь відпрацьовує практичні навички накладення джгутів, шин, непрямого масажу серця, штучної вентиляції легень тощо.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото прес-служби ОДА.

ХРОНІКА

До пошуків військових долучаються і держава, і громадськість

Дванадцять українських солдатів повернулися з полону додому. **Таку інформацію учора оприлюднив на прес-конференції речник інформаційного центру РНБО Андрій Лисенко.** За його словами, визволення заручників — один із пунктів попереднього протоколу угоди про припинення вогню, підписаної у Мінську під час зустрічі тристоронньої контактної групи.

«Після тривалих та напружених переговорів терористи звільнили п'ять прикордонників, які були захоплені під час боїв під Новоазовськом 25 серпня, трьох військових ЗС України та чотирьох військових Національної гвардії. Військовослужбовців доправили в безпечне місце та надали їм психологічну допомогу», — повідомив він.

Нагадаємо, що напередодні з полігона повернулися ще 73 українські військовослужбовці. **Як зазначили в прес-центрі АТО**, обмін полоненими відбувся в районі Костянтинівки, за 60 км на південь від Донецька.

Насправді, скільки людей знаходиться нині в неволі, — невідомо. Утім до їх пошуків долучаються і волонтери, й держава. Так, у країні активно діє Центр визволення полонених «Офіцерський корпус». Днями він опублікував списки полонених в зоні АТО на Донбасі. Щоправда, зазначається, що у них можуть бути неточності. Згідно із документом у полоні бойовиків перебувають 853 особи, 408 людей значаться як зниклі безвісти. В неволі перебувають не тільки військові, а й цивільні особи.

ДОВІДКА:

Цілодобова гаряча лінія Міжвідомчого центру СБУ: 0800-501-482, 044-255-52-38.

polonhelp@ssu.gov.ua — електронна скринька. Особистий прийом громадян ведеться за адресою: м. Київ, вул. Ірининська, 4, а також в усіх обласних управліннях СБУ.

Телефон довіри з питань військових Національної гвардії, які перебувають у полоні: 044-226-22-52, Пон. — Птн. з 9-ї до 18-ї год. (решту часу працює автовідповідач, на який можна залишити повідомлення, що обов'язково буде взято до уваги.

На початку вересня за рішенням Президента України при СБУ створено Міжвідомчий центр допомоги громадянам у питаннях визволення заручників та пошуку зниклих безвісти. До відомства уже надійшло понад 1290 повідомлень від громадян. «Особисто звернулися понад 122 особи, які розшукують зниклих. На гарячу лінію call-центру СБУ надійшло 640 таких звернень, на електронні скриньки — 528. База даних, у якій на сьогодні понад 700 прізвищ, постійно доповнюється й уточнюється, бо стосовно окремих осіб заяви нерідко дублюються — по допомогу звертаються рідні, друзі, колеги», — **повідомили на офіційному сайті СБУ.**

Подібний центр створено і в Головному управлінні Національної гвардії. «Для нас важливо, аби кожен полонений найближчим часом повернувся до своєї родини. За час діяльності такої групи з полону бойовиків визволено 15 гвардійців. Робота щодо решти заручників триває у тісній взаємодії з громадськими організаціями, МВС, СБУ», — **розповіли «Голосу України» у відомстві.**

На жаль, не завжди вдається знайти людей живими. **За інформацією радника Голови СБУ Маркіяна Лубківського**, днями в результаті складних переговорів вдалося домовитись про надання зеленого коридору батькам двох загиблих українських льотчиків для вивезення із району, контрольованого терористами, тіл синів. «Члени екіпажу після ураження літака терористами залишилися в ньому до останнього, відвели палаючу машину від населеного пункту і загинули як Герої. Місцеві мешканці, ховаючись від терористів, забрали тіла й тимчасово їх поховали, поставили хрест. Батьки вже вирушили на те місце, ми їх підтримуємо», — повідомив він ЗМІ.

Олександр ПЕКНИЙ.

Новий сезон у Миколаївському академічному українському театрі драми і музичної комедії відкрився прем'єрою вистави «Останній ацтек», *інформує наш власкор Ірина Нежигай*

Унікальний соціальний проект «Таємниці мого міста» стартував у Кам'янці–Подільському. У його рамках зняли і показали у місцевому кінотеатрі відеоролики про Тараса Шевченка, Михайла Грушевського, Миколу Леонтовича, Сергія Уточкіна, Михайла БУЛГАКОВА, які відвідували місто над Смотричем, *повідомляє наш власкор Ірина Козак*

Насправді долю «Містралів» ще не визначено

Попри те, що Євросоюз застосував нові санкції проти Росії, ситуація з продажем Москві французьких вертольотоносців класу «Містраль» залишається невизначеною. Днями в Парижі та Сен-Назері пройшли демонстрації протесту, в яких взяла участь і наша колега з "Українського тижня" Алла Лазарева. «Голос України» попросив її розповісти, що відбувається довкола скандального контракту.

— Імовірність того, що корабель «Владивосток», а може, і «Симферополь», потраплять до свого замовника, залишається високою. «Владивосток» з російськими моряками та французькими інструкторами на борту нині проходить випробовування в морі, неподалік містечка Сен-Назер, де його виготовили. Проросійське лобі активізоване як ніколи. Франсуа Олланд лише відтермінував поставку в часі та пообіцяв, що остаточне рішення буде ухвалено в листопаді.

Олланду не позаздриш. На виконанні контракту наполягає половина поміркованих правих з партії колишнього президента Ніколя Саркозі «Союз за народний рух», більшість профспілок і — найактивніше — крайня ліва «Робітнича боротьба». Союзники уряду соціалістів, «Лівий фронт» також не припиняють істерики щодо «імовірної втрати кількох сотень робочих місць на верфях». Кілька радикальних правих партій та об'єднань — «Національний фронт» на чолі з Марін Ле Пен, «Рух за Францію» Філіппа де Вільє, «Вставай, республіко» колишнього кандидата в президенти Ніколя Дюпон-Еньяна — також виступають за активну співпрацю з Росією, висуваючи передусім ідеологічні аргументи. Крайні праві занепокоєні «американським впливом на Європу» та закликають до «зменшення залежності від арабських країн в питаннях постачання газу й нафти».

Нарешті, поставок «Містралів» до Росії активно домагаються представники великого бізнесу. Особливо ті, хто вклав у проекти в Російській Федерації серйозні гроші. Зокрема, такі підприємства, як «Газ де Франс», «Ашан», «Дассо», «Алкстом», «Рено», «Тоталь»... Вони сподіваються, що «український епізод» швидко закінчиться, байдуже, з яким результатом для України. Інтереси цих концернів політично забезпечує група дружби з Росією в Національній асамблеї Франції, а також асоціація «Франко-російський діалог», яку очолює правий депутат Т'єрі Мар'яні. Саме він кілька років тому пролобіював для Януковича орден Почесного легіону Франції, а між другим та третім туром виборів 2004 року підписав експертний звіт, за яким «жодних фальсифікацій не відбулося».

Частина інтелектуалів Франції — зокрема, історик Франсуаз Том, філософ Бернар-Анрі Леві та інші — активно виступають проти забезпечення надсучасною зброєю агресивної Росії. Утім, моральні аргументи можуть не витримати конкуренції з фінансовими розрахунками.

Записала Наталя ФІЛІПЧУК.

Малюють волонтери

У Сумах стартувала громадська акція зі створення інформаційних веророзміток на міських дорогах.

Один з її ініціаторів Євген Кузьмичов зазначає, що в обласному центрі ще 2012 року прийняли програму «Два колеса», але вона так і не була реалізована. Водночас у Сумах постійно збільшується кількість людей, які обирають екологічно чистий та дешевий транспорт. Для їх безпечного пересування велодоріжки та розмітки на трасах просто необхідні.

Активісти придбали 35 кілограмів дорожньої фарби і за один день зробили 11 розміток на вулиці Героїв Сталінграда.

Іван МАРТИНЮК.
Сумська область.

Фото сумських активістів велоруху.

Світовий банк підтримає медицину Рівненщини

Рівненщина увійшла до переліку областей, які фінансуватиме Світовий банк: на розвиток медицини в регіоні він виділить 25 мільйонів доларів.

«Наш проект передбачає реконструкцію і будівництво ФАПів та амбулаторій, їх укомплектування, закупівлю автомобілів тощо. Він реалізовуватиметься насамперед у північних районах області», — розповів начальник управління охорони здоров'я Рівненської ОДА Юрій Осіпчук. «За умовами програми, ці кошти виділяються на профілактику та боротьбу з серцево-судинними захворюваннями, що нині дуже актуально. Ще один важливий аспект — підвищення якості першої невідкладної допомоги на місцях. Поки що ми виділяємо Рівненській області 25 мільйонів доларів. Але якщо ця програма буде успішно реалізована, ми готові збільшити суму», — сказав під час зустрічі у Рівненській ОДА представник Світового банку в Україні, Білорусі та Молдові Паоло Карло Беллі.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Екологи просять не допустити руйнування заповідників

У Криму планують закрити два унікальні заповідники — Опукський і Казантипський, розташовані у східній частині півострова. Це викликало рішучий протест із боку екологів і громадських діячів.

— Таким рішенням ми дуже стурбовані, — каже голова асоціації «Екологія і світ», доктор наук Віктор Тарасенко, — і вже звернулися до влади із заявою про неприпустимість ліквідації заповідників, що являють собою унікальні природні комплекси.

У Криму територія природно-заповідного фонду становить усього 8,4% від його загальної площі, що значно нижче за рекомендований ООН рівень.

Опукський і Казантипський заповідники несуть у собі унікальний еталонно-науковий і природноресурсний потенціал. Тут проводяться наукові дослідження, що мають значення не тільки для Криму, а й для усього світу, оскільки заповідний фонд півострова становить особливу цінність і науково-екологічний інтерес для вчених і громадськості багатьох країн.

Основною причиною ліквідації зазначених природних комплексів називають брак пасовищ для худоби.

У разі зміни природоохоронного статусу Казантипського й Опукського заповідників Крим уже в найближчому майбутньому втратить куточок землі, де ще можна зустріти рідкісні та червонокнижні види рослин і тварин.

Михайло РУДЕНКО.
Крим.

Чужого навчаються і свого не цураються

При Житомирській школі № 17, де здобувають освіту представники 27 національностей, відкрито освітньо-культурний центр для українських азербайджанців. Тут діти поглиблено вивчатимуть рідну мову, культуру, традиції і звичаї. Голова Житомирського обласного представництва громадської організації «Об'єднана діаспора азербайджанців України» Радж Гасімов пообіцяв підтримувати центр.

Олексій КАВУН.
Житомир.

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Розпочався новий пластунський рік

Прикарпатські пластуни урочистостями в Івано-Франківську розпочали новий скаутський рік. Після богослужіння у соборі Воскресіння Христового майже сто пластунів, старші товариші яких беруть участь в АТО на Донбасі, утворили слово «Мир!». Згодом на центральній вулиці відбувся благодійний ярмарок. Пластуни запрошували перехожих написати листи підтримки українським воякам. Організатори заходу також збирали кошти на потреби пластунів-військовиків, які перебувають у зоні АТО та лікуються після поранень.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

1000 миттєвостей Одеської кіностудії

В одеському Міському саду відзначили 95-річчя Одеської кіностудії. Про фільми, зняті на легендарному майданчику, нагадала масштабна фотовиставка. Тисяча знімків відобразила лише незначну кількість миттєвостей, зафіксованих на кіноплівці.

Екскурсію фотовиставкою провів Вадим Костроменко — директор музею Одеської кіностудії, відомий кінорежисер і автор безлічі книг. Саме він зібрав і зберіг більшість представлених на виставці в Міському саду знімків. Відвідувачі довідалися і про історію створення кіностудії, і про етапи розвитку індустрії, і про роботу в період війни, і про стан кіно сьогодні.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

ЦИФРА

100 тисяч гривень зібрали у Хмельницькому для української армії учні загальноосвітніх шкіл, де пройшли акції «Напиши листа солдату», «Продай іграшку — допоможи солдату», «Ми з тобою, солдате Батьківщини». На ці кошти закупили ліки, продукти, засоби гігієни і навіть військову амуніцію.

Ірина КОЗАК.

Незважаючи на війну, зірки співатимуть

У Чернігові не скасово виступи лідера гурту «Машина времени» Андрія Макаревича та рокера Кена Хенслі. Про це повідомив директор департаменту культури і туризму, національностей та релігій облдержадміністрації Сергій Мойсієнко, коментуючи обмеження на розважальні заходи, введені в обласному центрі. За його словами, ці світові зірки виступають проти російської агресії та активно борються за мир. Андрій Макаревич візьме участь у фестивалі «Chernihiv Jazz Open» 26—27 вересня, а лідер гурту «Uriah Heep» Кен Хенслі планує дати концерт у жовтні з місцевим симфонічним оркестром.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

Рибоводи працюють на межі можливостей

Щорічний осінній випуск у пониззя Дніпра дворічок та цьогорічок промислових видів риби розпочав Херсонський виробничо-експериментальний завод у Голопристанському районі області. Директор державного підприємства Іван Донець каже, що в дику природу відправлять загалом 2 млн. 250 тис. особин коропа, товстолоба, білого амура. Завод опинився в умовах вкрай обмеженого бюджетного фінансування, гроші надходять лише на зарплату та електроенергію, тож працюють тут на межі можливостей, при цьому щороку збільшуючи обсяги випуску і різноманітність видів вирощуваних риб. Минулої весни рибоводи збагатили Дніпро 160 тисячами мальків щуки та судака.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Уже профінансовано 11,7 млрд. грн. пенсійних виплат вересня (Мінсоцполітики)

ПОСТАНОВА
ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Комуністичної партії України у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року

До Центральної виборчої комісії 10 вересня 2014 року надійшла заява Комуністичної партії України разом з іншими документами щодо реєстрації кандидатів у народні депутати України, висунутих 29 серпня 2014 року на позачерговому 48 з'їзді цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Комуністичної партії України, у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року.

Розглянувши зазначені документи, Центральна виборча комісія встановила їх відповідність вимогам Закону України «Про вибори народних депутатів України».

Враховуючи викладене, відповідно до статей 9, 10, пункту 9 частини другої статті 30, частини другої статті 52, частин першої, другої, пункту 1 частини третьої статті 53, частин першої, другої статті 54, частини першої статті 56, частин першої, шостої, восьмої статті 58, частин дев'ятої - одинадцятої статті 107 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11 - 13, пунктом 6 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Зареєструвати кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Комуністичної партії України, у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року згідно з додатком.

2. Копію цієї постанови і посвідчення відповідних кандидатів у народні депутати України встановленої форми видати представнику Комуністичної партії України у Центральній виборчій комісії з правом дорадчого голосу.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр» та на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Голова Центральної виборчої комісії
М. ОХЕНДОВСЬКИЙ.

м. Київ,
15 вересня 2014 року.
№ 933.

Додаток
до постанови
Центральної виборчої комісії
від 15 вересня 2014 року № 933

ВИБОРЧИЙ СПИСОК
кандидатів у народні депутати України Комуністичної партії України у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року

Симоненко Петро Миколайович, народився 1 серпня 1952 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 1.

Мартинюк Адам Іванович, народився 16 серпня 1950 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 2.

Самойлик Катерина Семенівна, народилася 20 листопада 1951 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 3.

Сіренко Василь Федорович, народився 11 листопада 1941 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний науковий співробітник, Інститут держави та права України ім. В. М. Корецького, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 4.

Цибенко Петро Степанович, народився 5 червня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 5.

Алексєєв Ігор Вікторович, народився 10 січня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, перший заступник голови Комітету Верховної Ради України у закордонних справах, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 6.

Гордієнко Сергій Володимирович, народився 20 березня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член Комуністичної партії України, проживає в смт Оржиця Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 7.

Мармазов Євген Васильович, народився 14 червня 1938 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 8.

Кілінкаров Спірідон Павлович, народився 14 вересня 1968 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 9.

Храпов Сергій Анатолійович, народився 3 серпня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 10.

Кравченко Микола Васильович, народився 24 жовтня 1945 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Донецьку, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 11.

Бабурін Олексій Васильович, народився 11 січня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 12.

Александровська Алла Олександрівна, народилася 7 грудня 1948 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 13.

Тарановський Анатолій Федорович, народився 14 березня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Херсоні, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 14.

Царьков Євген Ігорович, народився 14 жовтня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 15.

Пучков Сергій Євгенійович, народився 22 квітня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Миколаєві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 16.

Масенко Олександр Миколайович, народився 3 лютого 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в смт Оржиця Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 17.

Тимошенко Микола Михайлович, народився 27 квітня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, Житомирський агротехнічний коледж, член Комуністичної партії України, проживає в місті Житомирі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 18.

Лещенко Володимир Олексійович, народився 26 січня 1950 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 19.

Комнацький Олександр Леонідович, народився 13 жовтня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 20.

Закусилова Лідія Олексіївна, народилася 23 жовтня 1951 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 21.

Дем'янчук Вікторія Олександрівна, народилася 18 квітня 1970 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Комуністичної партії України, проживає в місті Кіровограді, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 22.

Даниленко Володимир Андрійович, народився 14 серпня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Лебедин Сумської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 23.

Роєнко Віктор Григорович, народився 8 квітня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 24.

Корнійчук Ігор Володимирович, народився 29 листопада 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова правління, ПрАТ «Хмельницька макаронна фабрика», член Комуністичної партії України, проживає в місті Хмельницькому, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 25.

Бущик Петро Григорович, народився 28 червня 1945 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в смт Любешів Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 26.

Медведєв Андрій Олексійович, народився 20 вересня 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 27.

Вознюк Олександр Михайлович, народився 7 червня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата

України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Дубно Рівненської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 28.

Алексій Володимир Миколайович, народився 15 квітня 1955 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Ужгороді, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 29.

Широких Юрій Юрійович, народився 8 лютого 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 30.

Мельник Віталій Дмитрович, народився 16 листопада 1952 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Чернівцях, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 31.

Стула Михайло Броніславович, народився 16 березня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, методист, ДЗПО «Центр підвищення кваліфікації керівних працівників та спеціалістів промисловості», Івано-Франківський учбовий пункт, член Комуністичної партії України, проживає в селі Студінка Калуського району Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 32.

Паразінський Василь Адольфович, народився 1 січня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Тернополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 33.

Спіріна Ірина Дмитрівна, народилася 15 березня 1959 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Дніпропетровську, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 34.

Бідьовка Володимир Анатолійович, народився 7 березня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Донецьку, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 35.

Михайленко Ольга Дмитрівна, народилася 23 вересня 1956 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член Комуністичної партії України, проживає в смт Чаплинка Херсонської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 36.

Левченко Ольга Володимирівна, народилася 30 вересня 1959 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 37.

Булах Вікторія Володимирівна, народилася 22 квітня 1974 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Охтирка Сумської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 38.

Парубок Омелян Никонович, народився 22 січня 1940 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 39.

Ганчуков Олександр Костянтинович, народився 17 червня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, народний депутат України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Біла Церква Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 40.

Славний Михайло Іванович, народився 15 березня 1968 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, самозайнята особа, член Комуністичної партії України, проживає в селі Голубівка Новомосковського району Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 41.

Дейнєс Віталій Геннадійович, народився 24 січня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Маріупольський міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Маріуполі Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 42.

Деркач Наталія Миколаївна, народилася 23 липня 1956 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, провідний інженер-технолог технологічного бюро підрозділу «Арматурне виробництво», ПАТ «Запорізький автомобілебудівний завод», член Комуністичної партії України, проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 43.

Фомичевський Анатолій Станіславович, народився 1 жовтня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Ізюмський міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Ізюм Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 44.

Мовчан Андрій Юрійович, народився 4 березня 1973 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Каховський міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Каховка Херсонської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 45.

Парадовський Олександр Вікторович, народився 26 червня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, директор, ВКФ «Тірас» ТОВ, член Комуністичної партії України, проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 46.

Воронцов Михайло Юрійович, народився 9 лютого 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, секретар, Миколаївський обласний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Миколаєві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 47.

Клочко Марія Олександрівна, народилася 3 вересня 1949 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в селі Яреськи Шишацького району Полтавської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 48.

Яценко Володимир Михайлович, народився 3 квітня 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 49.

Давлеткужин Роман Рашитович, народився 26 серпня 1979 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, секретар, Чернігівський обласний комітет Комуністичної партії України України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 50.

Шаповал Ігор Володимирович, народився 21 листопада 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 51.

Кулісіді Ольга Геннадіївна, народилася 23 жовтня 1976 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, перший секретар, Вінницький міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 52.

Смик Олег Степанович, народився 31 липня 1947 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Знам'янка Кіровоградської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 53.

Мозгов Василь Михайлович, народився 29 квітня 1976 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Кролевецький районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Кролевець Сумської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 54.

Осокін Микола Володимирович, народився 7 вересня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, секретар, Черкаський обласний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 55.

Микитюк Іван Павлович, народився 1 жовтня 1952 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в смт Нова Ушиця Хмельницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 56.

Шумелянко Микола Богданович, народився 9 липня 1976 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, другий секретар, Рівненський обласний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Рівному, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 57.

Метенканич Мирослав Мігальович, народився 31 липня 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Ужгородський міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Ужгороді Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 58.

Олійник Богдан Володимирович, народився 1 січня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, секретар, Львівський обласний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 59.

Говорнян Семен Володимирович, народився 20 липня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Сервіс-СВС», член Комуністичної партії України, проживає в селі Костичани Новоселицького району Чернівецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 60.

Міглачов Ігор Васильович, народився 12 травня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, секретар, Івано-Франківський обласний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Івано-Франківську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 61.

Одринський Андрій Валентинович, народився 25 лютого 1968 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Тернополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 62.

Удовик Оксана Анатоліївна, народилася 5 лютого 1981 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, провідний інженер з використання водних ресурсів, Магдалинівське міжрайонне управління водного господарства, член Комуністичної партії України, проживає в смт Магдалинівка Дніпропетровської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 63.

Журавльов Микола Євгенович, народився 18 грудня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Донецьку, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 64.

Бойко Вячеслав Олександрович, народився 10 січня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в смт Пришиб Михайлівського району Запорізької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 65.

Шелехов Віталій Вікторович, народився 23 травня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, секретар, Харківський обласний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Полтаві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 66.

Дузь Леонід Петрович, народився 3 листопада 1947 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 67.

Черненко Володимир Іванович, народився 11 лютого 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в смт Велика Лепетиха Херсонської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 68.

Романюк Анатолій Сергійович, народився 15 серпня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в смт Єланець Миколаївської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 69.

Терещук Катерина Артемівна, народилася 1 листопада 1945 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Миргород Полтавської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 70.

Михайлов Денис Юрійович, народився 15 грудня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Красноармійський міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Красноармійськ Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 71.

Морокко Валерій Федорович, народився 11 липня 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в селі Мар'янське Апостолівського району Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 72.

Галицький Володимир Віталійович, народився 12 січня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в селі Погреби Броварського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 73.

Корпан Олексій Петрович, народився 9 вересня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, Панютинський селищний голова, член Комуністичної партії України, проживає в смт Панютине міс-

та Лозова Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 74.

Волкова Ольга Іванівна, народилася 3 лютого 1963 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, секретар, Донецький обласний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Авдіївка Донецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 75.

Дудіна Олександра Олександрівна, народилася 30 жовтня 1987 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, другий секретар, Печерський районний міста Києва комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 76.

Зайков Олександр Леонідович, народився 7 червня 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Бердичів Житомирської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 77.

Ющенко Микола Павлович, народився 23 липня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в селі Олександрівка Корюківського району Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 78.

Тутберідзе Георгій Іонович, народився 12 травня 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний інженер, державне підприємство «Науково-виробничий комплекс «Автоматика та машинобудування», член Комуністичної партії України, проживає в місті Жовті Води Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 79.

Філіндаш Сергій Миколайович, народився 25 грудня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови правління, ВАТ «Райагротехніка», член Комуністичної партії України, проживає в місті Волноваха Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 80.

Ткаченко Зоя Петрівна, народилася 1 березня 1963 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Красноградський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Красноград Харківської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 81.

Гриценко Євгеній Антонович, народився 24 березня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в селі Лозуватка Чутівського району Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 82.

Карпенко Анатолій Степанович, народився 19 лютого 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в смт Чернігівка Запорізької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 83.

Драчук Сергій Анатолійович, народився 12 листопада 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, секретар, Вінницький обласний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в селі Івча Літинського району Вінницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 84.

Юденич Олена Ерастівна, народилася 30 серпня 1977 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник відділу соціальної роботи Глухівського міського центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді управління у справах сім'ї молоді та спорту, Глухівська міська рада, член Комуністичної партії України, проживає в місті Глухів Сумської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 85.

Кравченко В'ячеслав Михайлович, народився 14 лютого 1969 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Чорнобаївський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в селі Мала Бурімка Чорнобаївського району Черкаської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 86.

Пирха Сергій Вікторович, народився 11 листопада 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, перший секретар, Добропільський міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Білозерське Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 87.

Леонов Олег Віталійович, народився 9 листопада 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Орджонікідзе Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 88.

Михалевич Андрій Васильович, народився 9 серпня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, перший секретар, Новотроїцький районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в смт Новотроїцьке Херсонської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 89.

Бацура Степан Юхимович, народився 3 липня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Котовськ Одеської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 90.

Горелік Ольга Геннадіївна, народилася 17 листопада 1986 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, другий секретар, Березанський міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Луганську, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 91.

Пасечна Людмила Яківна, народилася 16 липня 1948 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 92.

Бондарчук Сергій Дмитрович, народився 5 червня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель історії, Ізюмська ЗОШ № 10, член Комуністичної партії України, проживає в селі Капитолівка Ізюмського району Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 93.

Мамотенко Павло Сергійович, народився 3 червня 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, другий секретар, Первомайський міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Первомайськ Миколаївської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 94.

Кононович Михайло Адамович, народився 12 червня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, аспірант кафедри філософії, Східноєвропейський національний університет ім. Лесі Українки, член Комуністичної партії України, проживає в місті Луцьку Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 95.

Дмитренко Григорій Миколайович, народився 25 жовтня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, майстер, Чорнухинська філія ПАТ «Полтаваобленерго», член Комуністичної партії України, проживає в смт Чорнухи Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 96.

Богуславська Наталія Василівна, народилася 24 жовтня 1966 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель, Берегівська ЗОШ І - ІІІ ступеня № 1, член Комуністичної партії України, проживає в місті Берегове Закарпатської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 97.

Прищепа Ірина Валентинівна, народилася 20 вересня 1964 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Солом'янський районний міста Києва комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 98.

Загоруйко Олександр Федорович, народився 23 липня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в селі Таранівка Зміївського району Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 99.

Шипко Аркадій Юрійович, народився 25 липня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, провідний фахівець, ТОВ «Новомосковський посуд», член Комуністичної партії України, проживає в місті Новомосковськ Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 100.

Ковиліна Антоніна Стефанівна, народилася 6 травня 1946 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Дружківка Донецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 101.

Пашагор'єв Володимир Миколайович, народився 16 серпня 1950 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Світловодськ Кіровоградської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 102.

Горін Еліна Віталіївна, народилася 9 вересня 1987 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, завідуюча відділом, Львівський обласний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Львові, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 103.

Черненко Віктор Михайлович, народився 10 вересня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова правління, ТОВ «Віза-Вторма», член Комуністичної партії України, проживає в місті Чернівцях, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 104.

Івченко Юлія Анатоліївна, народилася 12 червня 1961 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний бухгалтер, КЗОЗ Великобурлуцький центр первинної медико-санітарної допомоги, член Комуністичної партії України, проживає в смт Великий Бурлук Харківської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 105.

Онищенко Микола Федорович, народився 28 січня 1979 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, перший секретар, Кам'янко-Дніпровський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Кам'янка-Дніпровська Запорізької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 106.

Городенський Максим Олексійович, народився 16 квітня 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Краматорський міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Краматорськ Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 107.

Ксьонз Віктор Іванович, народився 19 травня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, завідуючий відділом, Васильківська районна державна адміністрація Дніпропетровської області, член Комуністичної партії України, проживає в смт Васильківка Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 108.

Касьян Любов Григорівна, народилася 9 вересня 1954 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, Диканський районний територіальний центр соціального обслуговування, член Комуністичної партії України, проживає в смт Диканька Полтавської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 109.

Лебедєв Євген Васильович, народився 4 червня 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, перший секретар, Великобурлуцький районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в селі Бурявка Великобурлуцького району Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 110.

Борковець Алла Олексіївна, народилася 2 листопада 1958 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, Новогродівська ЗОШ № 9, член Комуністичної партії України, проживає в місті Новогродівка Донецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 111.

Шестопалов Володимир Афанасійович, народився 28 травня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Нижньосірогозький районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в смт Нижні Сірогози Херсонської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 112.

Кучер Сергій Олександрович, народився 8 квітня 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, завідуючий відділом агітації та пропаганди, Житомирський обласний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в селі Бараші Ємільчинського району Житомирської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 113.

Ломаковський Василь Іванович, народився 28 лютого 1950 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в селі Артирівка Красноокнянського району Одеської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 114.

Івочко Павло Олександрович, народився 10 липня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, перший секретар, Ніжинський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Ніжин Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 115.

Карпушев Олексій Олександрович, народився 20 вересня 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Горлівський міський комітет ЛКСМУ Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Горлівка Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 116.

Столяр Олександр Іванович, народився 19 вересня 1969 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, водій, ПрАТ Тиврівське АТП-10543, член Комуністичної партії України, проживає в селі Черемошне Тиврівського району Вінницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 117.

Мільруд Олена Іванівна, народилася 12 грудня 1954 року, громадянка України, протягом останніх

п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 118.

Гавриленко Микола Васильович, народився 30 липня 1955 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в смт Велика Писарівка Сумської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 119.

Фуштей Любов Миколаївна, народилася 16 лютого 1959 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний бухгалтер, ТОВ «Індикад», член Комуністичної партії України, проживає в місті Заставна Чернівецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 120.

Костюк Іван Миколайович, народився 7 вересня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в селі Слобідка Городенківського району Івано-Франківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 121.

Самойленко Сергій Васильович, народився 4 березня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, черговий електрик, підстанція «Лихівка-150» ПАТ «Дніпрообленерго», член Комуністичної партії України, проживає в смт Лихівка П'ятихатського району Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 122.

Дяченко Станислав Васильович, народився 25 червня 1946 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Слов'янськ Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 123.

Свинарчук Олена Володимирівна, народилася 16 травня 1957 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, перший секретар, Заводський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Миколаєві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 124.

Мойсеєнко Юрій Миколайович, народився 7 серпня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Балаклія Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 125.

Кишеня Наталія Іванівна, народилася 12 лютого 1976 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Лубенський міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Лубни Полтавської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 126.

Лаврега Володимир Юрійович, народився 11 січня 1979 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Звенигородський районний комітет Комуністичної партії України Черкаської області, член Комуністичної партії України, проживає в місті Звенигородка Черкаської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 127.

Огнистий Микола Іванович, народився 5 вересня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, член Комуністичної партії України, проживає в місті Деражня Хмельницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 128.

Зрожевський Віктор Олександрович, народився 28 листопада 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в селі Времівка Великоновосілківського району Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 129.

Горошко Анатолій Юхимович, народився 30 червня 1950 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в смт Вишнівець Збаразького району Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 130.

Глухарєва Оксана Олександрівна, народилася 25 березня 1978 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, секретар, Гуляйпільський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Гуляйполе Запорізької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 131.

Нагорний Олег Миколайович, народився 20 травня 1947 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Валки Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 132.

Басалаєв Ігор Олександрович, народився 1 лютого 1973 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Оболонський районний міста Києва комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 133.

Пічугін Микола Сергійович, народився 19 квітня 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Кодима Одеської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 134.

Халіман Микола Іванович, народився 6 березня 1973 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, менеджер, ТОВ «Дивобуд Маркет», член Комуністичної партії України, проживає в селі Широке Криворізького району Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 135.

Комляков Вадим Юрійович, народився 13 червня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, другий секретар, Слов'янський міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Слов'янськ Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 136.

Мухін Сергій Володимирович, народився 19 липня 1990 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Генічеський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Генічеськ Херсонської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 137.

Малохатько Дмитро Миколайович, народився 16 вересня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Миргородський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в смт Камишня Миргородського району Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 138.

Маловічко Євген Васильович, народився 1 січня 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Тростянецький районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Тростянець Сумської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 139.

Нестеренко Юрій Володимирович, народився 10 квітня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в смт Близнюки Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 140.

Білан Андрій Вікторович, народився 13 травня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Калінінський районний міста Донецька комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Донецьку, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 141.

Делі Килина Іванівна, народилася 13 листопада 1957 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в селі Миколаївка Овідіопольського району Одеської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 142.

Литвин Віталій Володимирович, народився 14 березня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Решетилівський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в смт Решетилівка Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 143.

Орленко Володимир Григорович, народився 10 червня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Зміїв Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 144.

Хромова Антоніна Михайлівна, народилася 10 лютого 1949 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Ясинувата Донецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 145.

Гришков Олександр Олександрович, народився 27 березня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ ТВП «Зодіак», член Комуністичної партії України, проживає в місті Шостка Сумської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 146.

Дмітрієв Віктор Павлович, народився 19 вересня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в смт Петропавлівка Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 147.

Коротя Вікторія Вікторівна, народилася 3 березня 1970 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Прилуцька міськрайонна організація профспілки працівників агропромислового комплексу, член Комуністичної партії України, проживає в місті Прилуки Чернігівської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 148.

Ільчук Руслан Петрович, народився 21 грудня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, другий секретар, Мурованокуриловецький районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в смт Муровані Курилівці Вінницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 149.

Кукоз Людмила Володимирівна, народилася 11 серпня 1950 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель, навчально-виховний комплекс міста Бровари, безпартійна, проживає в місті Бровари Київської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 150.

Павлова Раїса Степанівна, народилася 21 серпня 1954 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в селі Бірки Зміївського району Харківської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 151.

Зазулінська Світлана Іванівна, народилася 29 вересня 1966 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта загальна середня, перший секретар, Первомайський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в селі Лукашівка Первомайського району Миколаївської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 152.

Мамонова Єлизавета Іванівна, народилася 7 березня 1939 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Мелітополь Запорізької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 153.

Медведкина Валентина Степанівна, народилася 5 січня 1938 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в смт Старобешеве Донецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 154.

Василинка Петро Євсейович, народився 7 серпня 1950 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Зіньків Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 155.

Прокопенко Сергій Михайлович, народився 20 жовтня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель, Криворізька ЗОШ І - ІІІ ступеня № 15, член Комуністичної партії України, проживає в місті Кривий Ріг Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 156.

Павлюк Віталій Степанович, народився 12 грудня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, вчитель, Старовірівська ЗОШ І - ІІІ ступеня, член Комуністичної партії України, проживає в селі Нечволодівка Куп'янського району Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 157.

Семенов Андрій Сергійович, народився 10 січня 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Деснянський районний міста Києва комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 158.

Горбатенко Володимир Миколайович, народився 30 серпня 1952 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ПП «Кіровоград Авто Тур», член Комуністичної партії України, проживає в місті Кіровограді, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 159.

Коваленко Олександр Анатолійович, народився 22 березня 1973 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, секретар, Цюрупинський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Цюрупинськ Херсонської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 160.

Курдибаха Ігор Васильович, народився 11 січня 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Товариство Василь і К», член Комуністичної партії України, проживає в місті Шахтарськ Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 161.

Пилипенко Володимир Дмитрович, народився 25 травня 1966 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Богодухів Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 162.

Красніков Сергій Олександрович, народився 26 серпня 1975 року, громадянин України, протягом ос-

танніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, інженер з охорони праці, Ніжинський професійний ліцей побуту та сервісу, член Комуністичної партії України, проживає в місті Ніжин Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 163.

Якіна Ірина Олександрівна, народилася 1 жовтня 1968 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, другий секретар, Кіровський районний міста Донецька комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Донецьку, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 164.

Шевченко Світлана Юріївна, народилася 19 вересня 1975 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Конотопський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Конотоп Сумської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 165.

Мочалін Олексій Олександрович, народився 24 жовтня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Першотравенськ Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 166.

Сидоренко Денис Олександрович, народився 13 лютого 1988 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, перший секретар, Шахтарський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Шахтарськ Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 167.

Браіла Олександр Маринович, народився 27 листопада 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник перевантажувального комплексу, ТОВ «Аккорд», член Комуністичної партії України, проживає в місті Рені Одеської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 168.

Федоренко Роман Олександрович, народився 23 січня 1976 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, перший секретар, Кременчуцький районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в селі Дмитрівка Кременчуцького району Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 169.

Ребров Олександр Володимирович, народився 1 січня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в смт Комсомольське Зміївського району Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 170.

Шабельник Світлана Михайлівна, народилася 9 квітня 1981 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Ленінський районний міста Полтави комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Полтаві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 171.

Кирилюк Максим Анатолійович, народився 23 серпня 1986 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Гайсинський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Гайсин Вінницької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 172.

Куртін Ілля Анатолійович, народився 2 вересня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня, перший секретар, Жовтневий районний міста Запоріжжя комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 173.

Водяний Микола Миколайович, народився 4 вересня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Дніпропетровську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 174.

Табачник Тамара Миколаївна, народилася 22 вересня 1949 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Барвінкове Харківської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 175.

Преснякова Олена Анатоліївна, народилася 16 жовтня 1975 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, другий секретар, Щорський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Щорс Чернігівської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 176.

Якубовська Людмила Олексіївна, народилася 19 листопада 1945 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Амвросіївка Донецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 177.

Солобаєв Володимир Якович, народився 7 березня 1956 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Сумах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 178.

Макаришев Дмитро Костянтинович, народився 5 травня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Васильків Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 179.

Івкіна Лариса Григорівна, народилася 24 лютого 1949 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Комсомольськ Полтавської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 180.

Телятник Юрій Васильович, народився 3 травня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, керуючий справами, виконавчий комітет Южноукраїнської міської ради, член Комуністичної партії України, проживає в місті Южноукраїнськ Миколаївської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 181.

Федотов Геннадій Олексійович, народився 28 липня 1964 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, перший секретар, Первомайський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в селі Маслівка Первомайського району Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 182.

Башмаков Петро Олексійович, народився 19 червня 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, санітар, Українська психологічна лікарня суворого нагляду, член Комуністичної партії України, проживає в селі Миколаївка Дніпропетровського району Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 183.

Козачук Марина Станіславівна, народилася 2 вересня 1984 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Старокостянтинівський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Старокостянтинів Хмельницької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 184.

Одінцова Тетяна Миколаївна, народилася 6 березня 1962 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Токмак Запорізької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 185.

Перепеляк Тарас Віталійович, народився 16 березня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, перший секретар, Хорольський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Хорол Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 186.

Стьосов Леонід Олександрович, народився 25 жовтня 1977 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Христинівський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в смт Верхнячка Христинівського району Черкаської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 187.

Шостаківська Ольга Валентинівна, народилася 26 вересня 1984 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, секретар, Могилів-Подільський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в селі Гонтівка Чернівецького району Вінницької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 188.

Таран Ольга Володимирівна, народилася 11 травня 1979 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Приазовський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в смт Приазовське Запорізької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 189.

Лагутін Ігор Олексійович, народився 10 травня 1976 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Козельщинський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Комсомольськ Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 190.

Туровська Леся Олегівна, народилася 7 квітня 1959 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, молодший науковий співробітник, Національна бібліотека імені Вернадського, член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 191.

Шеремет Анатолій Юрійович, народився 30 червня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Таврія», член Комуністичної партії України, проживає в смт Покровське Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 192.

Макарчук Микола Володимирович, народився 1 січня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в селі Пояски Олевського району Житомирської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 193.

Фільчукова Анжела Вікторівна, народилася 28 липня 1971 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Кіровський міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Кіровське Донецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 194.

Байдиков Сергій Григорович, народився 19 жовтня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Очаків Миколаївської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 195.

Ярещенко Михайло Євгенович, народився 16 липня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, Красноградський сільськогосподарський технікум, член Комуністичної партії України, проживає в місті Красноград Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 196.

Костенко Іван Олександрович, народився 24 травня 1941 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 197.

Ситнікова Галина Миколаївна, народилася 25 квітня 1980 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, перший секретар, Жданівський міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Жданівка Донецької області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 198.

Калашник Валерій Володимирович, народився 8 травня 1982 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший секретар, Горностаївський районний комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в смт Горностаївка Херсонської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 199.

Соколов Олександр Анатолійович, народився 9 травня 1973 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, другий секретар, Нікопольський міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Нікополь Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 200.

Молоков Денис Геннадійович, народився 27 листопада 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, другий секретар, Макіївський міський комітет Комуністичної партії України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Донецьку, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 201.

Хассай Вікторія Федорівна, народилася 13 травня 1990 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Комуністичної партії України, проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 202.

Кириченко Сергій Миколайович, народився 22 жовтня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний державний інспектор, територіальне управління Державної служби гірничого нагляду та промислової безпеки України у Дніпропетровській області, член Комуністичної партії України, проживає в місті Павлоград Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 203.

Шумаков Віталій Ігорович, народився 25 березня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта базова вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в місті Куп'янськ Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 204.

Крючко Валерій Іванович, народився 1 січня 1946 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Комуністичної партії України, проживає в смт Володарське Донецької області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 205.

Секретар Центральної виборчої комісії
Т. ЛУКАШ.

ДЕНЬ

№ 177 (5927) СЕРЕДА, 17 ВЕРЕСНЯ 2014

Сьогодні в Україні сонячно, температура повітря вдень — від 18 до 21 тепла, на півдні та у Криму — до +22 градусів. Вночі — +6—8, на півдні та в Криму — 12—14 градусів тепла. Вітер північно-східний, 5—10 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 17 ВЕРЕСНЯ

■ **1864.** Народився Михайло Коцюбинський — український письменник, громадський діяч, голова «Просвіти» в Чернігові, один з активних діячів Братства тарасівців. ■ **1921.** ЦК КП(б)У направив циркулярний лист «Про паливну кампанію» всім губернським парткомам та губернським політосвітам. Окреслено заходи щодо подолання паливної кризи. ■ **1974.** Пішов з життя Олексій Коломійченко — видатний український отоларинголог, професор, організатор і перший директор Інституту отоларингології Академії медичних наук України. ■ **1989.** У Чернівцях розпочався перший республіканський фестиваль української сучасної пісні та популярної музики «Червона рута».

Про суддів, солідні призові та інше

Футбол. Цього тижня українські команди розпочинають виступи в європейських клубних турнірах. Першим в боротьбу вступає донецький «Шахтар». Сьогодні в Більбао (Іспанія) він проведе матч стартового туру групового турніру Ліги чемпіонів проти клубу «Атлетик».

На грі працюватиме суддівська бригада з Греції на чолі з рефері Тасосом Сідіропулосом. Асистенти — Даміанос Ефтиміадіс і Поліхроніс Костарас. Додаткові помічники — Іліас Спатас і Ставрос Тріцоніс. Четвертий арбітр — Христос Акрівос.

Делегатом УЄФА на матч призначений представник Німеччини Рональд Циммерманн, суддівським спостерігачем — данець Йорн-Вест Ларсен.

Початок зустрічі о 21.45 (за київським часом). Трансльюватиме поєдинок канал Футбол 2.

***

Читачам, либонь, цікаво дізнатися про схему розподілу доходів між учасниками чемпіонського змагання. Скажімо, наш «Шахтар», як і решта клубів, що гратимуть у груповому етапі, отримає 8,6 мільйона євро. А за кожну перемогу в цьому раунді команди додатково зароблять по мільйону, за нічию — 500 тисяч.

Як і минулого року, 55 мільйонів з передбаченого доходу розподілять серед учасників плей-оф. Вихід в 1/8 оцінюється в 3,5 мільйона, до чвертьфіналу — 3,9 мільйона, до півфіналу — 4,9 мільйона. Переможець турніру отримає додатково 10,5 мільйона, фіналіст — 6,5.

***

Тепер поговоримо про трьох представників України в турнірі Ліги Європи, котрі гратимуть матчі першого туру в четвер.

Почнемо з «Дніпра». Він у Києві на НСК «Олімпійський» (початок зустрічі о 20:00, телетрансляція на каналі 2+2) прийматиме знаменитий італійський клуб «Інтернаціонале» (Мілан).

Судити київський матч довірили німецьким фахівцям. Рефері — Фелікс Цваєр, якому допомагатимуть лайнсмени Гольгер Геншель і Марко Агмюллер, четвертий арбітр — Франк Вілленборг. Додаткові помічники — Бастіан Данкерт і Даніель Зіберт.

Як відомо, харківський «Металіст» у Львові прийматиме турецький «Трабзонспор» (22:05, Футбол 1). На поле «Арени Львів» суперників виведе норвезький рефері Том Гаральд Гаген. Йому асистуватимуть Даг-Роджер Неббен і Ян-Ерік Енга.

До речі, Гагена доля вже зводила з «Металістом». Він судив поєдинок харків'ян в 1/16 фіналу Ліги Європи проти англійського «Ньюкасла».

Наостанок кілька слів про бригаду арбітрів, яка працюватиме в Португалії на матчі між «Ріу Аве» і київським «Динамо». Вона представляє шведський суддівський корпус. Рефері — Стефан Юханссон. Судді на лінії — Фредерік Нільссон і Мегмет Кулум. Четвертий рефері — Магнус Шеблом, а додатковими помічниками працюватимуть Андреас Екберг і Могаммед Аль-Гакім.

Початок зустрічі на стадіоні «Віладу-Конді» о 22:05 (2+2).

***

УЄФА також оприлюднив інформацію про очікувані доходи клубів в цьому турнірі. Загальний призовий фонд становить 208,75 млн. євро.

Отже, за участь у кваліфікації Ліги Європи одеський «Чорноморець» отримає 140 тисяч євро, а луганська «Зоря» — 150 тисяч. «Дніпро», «Металіст» і «Динамо», як і решта учасників групового раунду, зароблять по 1,3 мільйона євро.

Кожна перемога в матчі групового етапу додатково оцінюється в 200 тисяч євро, нічия — у 100 тисяч. Переможці груп зможуть збільшити бюджет клубу ще на 400 тисяч євро, а команди, котрі посядуть другі місця, — на 200 тисяч.

Переможець турніру отримає 5 мільйонів євро, фіналіст — 2,5 мільйона, півфіналіст — мільйон, учасник чвертьфіналу — 450 тисяч, 1/8 фіналу — 350 тисяч, 1/16 фіналу — 200 тисяч.

Відбулися одразу три чемпіонати

Кіокушинкай карате. Львів. Спортивний зал «Грація». Тут відбулися три чемпіонати України, участь в яких взяли спортсмени з усіх регіонів. Молодь та юніори змагалися в розділах «куміте» і «ката». Також визначалися абсолютні чемпіони країни з кіокушинкай карате серед чоловіків і жінок в розділі «куміте» у відкритій ваговій категорії. Всі змагання були відбірними етапами до чемпіонату Європи, який відбудеться 6—8 листопада у Каунасі (Литва).

— Турніри з бойових видів спорту є надзвичайно необхідними в наш час. Вони змушують людей замислитись про свою безпеку і наповнюють їх бойовим духом, — зазначив голова СК «КАНКУ» Сергій Мутін.

Євгеній КРАВС.

Львів.

Фото автора.

ОГОЛОШЕННЯ

Над номером працювали: Людмила КОХАНЕЦЬ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Юлія ПОТАПЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 37351

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

